

முஹம்மது நபி (ஸல்)

இஸ்லாத்தின் தூதர்

MUHAMMAD (PBOH)
THE PROPHET OF ISLAM
BY PROF K.S. RAMAKRISHNA RAO

தமிழில்: எம்.பஸில் அப்துல் மஜீது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முஹம்மது நபி (ஸல்)

இஸ்லாத்தின் தூதர்

M. F. Abdulmajid

MUHAMMAD (PBOH)
THE PROPHET OF ISLAM.

BY

PROF K.S. RAMAKRISHNA RAO

WORLD ASSEMBLY OF MUSLIM YOUTH

Eastern Province Branch

தமிழில்: எம்.பனில் அப்துல் மஜீது

**MUHAMMED (PBOH)
THE PROPHET OF ISLAM**

BY PROF. K.S. RAMAKRISHNA RAO

**TRANSLATED INTO TAMIL
BY
M. FAZIL ABDUL MAJEED**

Published by :

WORLD ASSEMBLY OF MUSLIM YOUTH

P.O. Box : 9104, Dammam, 31413 Str. No. 1
42, Mothlith Court, Tel: (03) 8425159 / 842516

Riyadh: Tel: (01) 4641669/3

Jeddah : Tel : (02) 6601878 / 72833

Madinah Munawarah Tel: (04) 8381824 / 32

COMPUTER TYPE SET

PRINTED BY :

MILAKSH GRAPHIC

**204/12, Dematagoda Road,
Colombo - 9 Sri Lanka.**

Phone: 697983

நபி முஹம்மது (ஸல்)

அத்தியாயம்: 1

ஆரம்பம்.

முஸ்லிம் வரலாற்றாசிரியர்களின் கூற்றுப்படி முஹம்மது நபி (ஸல்)

அவர்கள் அராபியப் பாலைவனத்தில் கி.பி. 571ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 20ந் திகதி பிறந்தார்கள். "மிகவும் புகழப்பட்டவர்" என்பது முஹம்மது என்னும் அவருடைய பெயருக்குரிய சூருத்து. என்னைப் பொறுத்தமட்டில் அராபிய மக்கள் யாவரையும் விட மிக்க உன்னதமான உள்ளத்தைக் கொண்ட மாமேதை முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள். அந்தப் பாலைவனத்தில் இவருக்கு முன்தோன்றிய, இவருக்குப்பின் தோன்றிய அரசர்கள் புலவர்கள் எல்லோரையும் விட இவர் மிகவும் மேன்மையானவர்.

அவர் பிறக்கும் போது அராபிய நாடு வெறும் பாலைவனமாகவே இருந்தது. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் கொணர்ந்த தத்துவார்த்தத்தின் உட்கருத்தின் பயனால் புதுவாழ்வு, புதுகலாசாரம், புதுநாகரிகம், மொறொக்கோ தேசந்தொடங்கி இந்தியத் தீவுகள் வரை ஒரு புது இராட்சியமும் உருப்பெற்றது. ஆசியா, ஆபிரிக்கா, ஐரோப்பா ஆகிய மூன்று கண்டங்களிலும் வாழ்க்கை முறையிலும் சிந்தனையிலும் இவருடைய தத்துவார்த்தத்தின் ஆதிக்கம் ஆரம்பித்தது.

புரிந்து கொள்ள வேண்டிய தேவை.

முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைப் பற்றி எழுத வேண்டும் என்று உத்தேசித்த போது, நான் வழிபடாத ஒரு மார்க்கத்தைப் பற்றி எழுதுவதில் தயக்கம் ஏற்பட்டது. ஒரே மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுபவர்களில் பலபிரிவினருண்டு, பல்வகையான சித்தாந்திகளும் சிந்தனையாளர்களுமுண்டு. இ.தொருதர்ம சங்கடமான விஷயம். மார்க்கம் ஒரு தனிப்பட்ட விஷயம் எனச் சிலர் கருதுகின்றனர். எவ்வாறாயினும் ஊனக்கண்ணுக்குத் தோன்றுகின்ற, தோன்றாத பிரபஞ்சத்தைச் சூழ்ந்து கொண்டு வியாபிக்கும் தன்மை மார்க்கத்திற்கு உண்டு. இது ஏதோ ஒருவாறாக, எப்போதாவது நமது உள்ளத்திலும் ஆத்மாவிலும் புகுந்து கொண்டு நம்மை ஆட்கொள்ளும் தன்மை கொண்டிருக்கிறது. நமது சென்றகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் யாவும் ஒரு நுண்ணிய நூலிழையில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்னும் நம்பிக்கை வேருன்றி விட்டால், இப்பிரச்சினை வளர்ந்து முக்கியத்துவம் அடைந்து விடுகின்றது. இவ்விஷயம் பற்றி நாம் அதிகம் உணர்ச்சி வசப்படாமானால் நிதானம் தளர்ந்து பிசுத்தன்மை உருவெடுத்து விடும். இந்த ரீதியில் நோக்கினால் பிறமதங்களைப் பற்றி மெளனம் சாதிப்பது நன்றென்பபுடும். நாம் பேசாமலிருப்போம். 'நமது மார்க்கம் நமது அடியுள்ளதுதில் பதிந்து கிடக்கட்டும்' என்று சுமாவாளாவிருந்து விடலாம்.

கூட்டமாய் வாழ்வது மனித இயல்பு.

ஆனால் இப்பிரச்சினைக்கு இன்னுமோர் அம்சமுண்டு. மனிதன் சமுதாயமாகக் கூடிவாழ்கின்றான். விரும்பியோ, விரும்பாமலோ, நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ நமது வாழ்க்கை பிறருடைய வாழ்க்கையோடு சம்பந்தப்பட்டு பின்னிப்பிணைந்து கிடக்கின்றது. நாம் ஒரே பூமியில் விளைந்த உணவை உண்கிறோம். ஒரே ஊற்றுநீரைக் குடிக்கிறோம். ஒரு சுற்றுப்புறக் காற்றை சுவாசிக்கிறோம். வேறுகாரணங்களுக்காக இல்லை எனினும், நமது நம்பிக்கைகளை நாம் ஸ்திரப்டுத்தி வைத்துக் கொண்டு நமது சூழலை ஒழுங்கு செய்து கொள்வதற்காகவெனினும், மற்றவர்களின் மனப்போக்கையும், அவர்களின் செயல்களையும்

உந்தப்பண்ணும் பிரதான சக்திகளையும் அறிந்து கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும். இதற்காக நாம் உலகத்திலுள்ள எல்லா மதங்களையும் அவற்றின் உட்கருத்துப்பிரகாரம் அறிந்துகொள்வது பரஸ்பர புரிந்துணர்வுகளை ஊக்குவிப்பதற்கும் அண்டை அயலாரின் போக்குகளின் அடிப்படை நியமங்களை அறிந்து மதித்து நடப்பதற்கும் பயன்படும்.

மேலோட்டப் பார்வையில் தோன்றுவது போன்று நமது சிந்தனைகள் சிதறுண்டு சிட்டுக்கவில்லை. உலகத்தில் பல பாகங்களிலும் வசிக்கும் பல கோடி மக்களின் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டிகளாய் மதங்களும் நம்பிக்கையும் ஒளிப்பிழம்பாய் திகழ்ந்து நிற்கின்றன. நாம் உலக சமுதாயத்தின் அங்கத்தவர்களாகிக் கொள்ளும் இலக்கையுடையவர்களாயிருந்தால், மானிட வர்க்கத்தின் சகல மதங்களையும் தத்துவார்த்தங்களையும் குறைந்த பட்சமேனும் கற்றுணர்ந்திருத்தல் நன்மைபயக்கும்.

நபி பெருமானார்: ஒரு வரலாற்றுத் தலைவன்.

மதம் சம்பந்தப்பட்டவரை, புத்திக்கும் உணர்ச்சிக்கு மிடையேயுள்ள நுண்ணியபாகுபாடு, தேவர்களும் நடந்து போக அஞ்சும் வழக்கல் பாதையில் முட்டாள்கள் ஓடிச் சென்று பாய்வதை ஞாகப்படுத்தும். வரலாற்றுத் தலைவனான ஒரு நபியைப் பற்றியும், வரலாறு படைத்த ஒரு மதத்தைப் பற்றியும் எழுதுவதற்கு நான் துணிந்துள்ளேன். இது சிக்கல் நிரம்பிய விஷயம் என்பதையும் நான் உணர்ந்துள்ளேன்.

பிரபல குற்றங்காண் விமர்சகரான சேர்வில்லியம் முயீர் என்பவர், “பன்னிரண்டு (இப்போது பதினான்கு) நூற்றாண்டு காலமாக ஒரு மாற்றமுயில்லாதிருக்கும் ஒரே ஒரு நூல் திருக்குர்ஆன்” என்று கூறியுள்ளார். “முஹம்மது நபியும் ஒரு வரலாற்றுத் தலைவன். அவருடைய வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சமும் பிற்சந்ததியினருக்காக மிக நுணுக்கமாய் ஆராயப்பட்டுப் பதியப்பட்டுள்ளது. அவருடைய வாழ்க்கையில் மர்மம், மறைவு இரகசியம் என

ஒன்றுமிருக்கவில்லை. உண்மையெதுவென அறியும் பொருட்டு ஆய்வு செய்யத்தேவையில்லை." குர்ஆனைப் பற்றி முயிர் கூறியதுடன், நபி அவர்களைப் பற்றி இக்குறிப்பை சேர்த்துக் கொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

திரித்துக் கூறும் வழமை.

முன்னொரு காலத்தில் அரசியல் அடிப்படையிலும் வேறு காரணங்களுக்காகவும் இஸ்லாம் வெகுவாகத் திரித்துக் கூறப்பட்டு வந்தது. அந்நிலைப்பாடு தற்காலத்தில் மாற்றமடைந்து வருகின்றதாகையால், எனது பணி சற்று இலகுவாகின்றது. "19ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திற்கு முன் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களையும் இஸ்லாத்தையும் பற்றி ஐரோப்பாவில் வெளிவந்த புத்தகங்களைப் பார்த்து 'இலக்கிய விசித்திரங்கள்' என்று நாம் இப்போது கருத வேண்டும்", என மத்திய கால வரலாற்றாசிரியரான பெவான் (Bevan) குறிப்பிட்டுள்ளார். இஸ்லாத்தையும் அதன் நபியையும் பற்றித் தவறான வரலாற்றுக் கூற்றுக்கள் தற்காலத்தில் மறைந்து விட்டனவாதலால், இக்கட்டுரை எழுதுவது சலபமாகின்றது.

இஸ்லாம் வாளினால் பரப்பப்பட்டதென்னும் பழி தற்போது ஒழிந்து விட்டது. 'இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் கட்டாயமில்லை, வற்புறுத்தல் இல்லை' என்னும் கோட்பாடு இப்போது பிரபல்யமடைந்துள்ளது. "இதர மார்க்கங்களை வாளினால் அழித்துவிட வேண்டும் என முஸ்லிம்களுக்கோர் வேதக்கட்டளையிருப்பதாக ஓர் அபாண்டம் கற்பிக்கப்பட்டிருந்தது" என உலகப் புகழ் பெற்ற சரித்திராசிரியர் கிபன் (Gibbon) கூறியுள்ளார். மதவைராக்கியத்தினாலும் அறியாமையாலும் கட்டிவிடப்பட்ட இக்குற்றச்சாட்டு குர்ஆன் வாயிலாகவும், முஸ்லிம் வெற்றி வீரர்களின் பண்பொழுக்க சரித்திரச் சான்றுகளாலும், கிறிஸ்தவ வழிபாட்டிற்கு முஸ்லிம்கள் வழங்கிய சலுகை, சகிப்பு, தாராள மனப்பான்மை ஆகியவற்றாலும் பொய்யாக்கப்பட்டு விட்டது. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் வெற்றி நீதி நெறியின் சக்தியால் ஈட்டப்பட்டதேயன்றி வாளினால் அல்ல என்னும் உண்மை நிருபணமாகி விட்டது.

அத்தியாயம்: 2

**முஸ்தபா: தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் .
“கோபத்தை அடக்குபவர்கள்”**

(அல்குர்ஆன் அத் 3: 134)

அரேபியாவில் ஒரு வர்க்கத்தாரின் வீட்டிற்கு விருந்தாளியாக வந்திருந்தவருடைய ஒட்டகம் வேறொருவர்க்கத்தினரின் மேய்ச்சல் தரைக்குச் சென்று விட்டதால் ஏற்பட்ட ஒரு தகராறு நாற்பது வருடகால யுத்தத்தில் போய்முடிந்தது. இரு தரப்பிலும் 70,000 க்கு மேற்பட்டவர்கள் மடிந்தார்கள். ஒரு வர்க்கத்தினரை மற்ற வர்க்கத்தினர் அழித்து ஒழிக்க வேண்டுமென்று கங்கணங் கட்டியிருந்தனர். இத்தகைய குரோத குணாதிசயம் பீடித்த அரேபிய மக்களுக்கு தன்னடக்கமும் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடும் கற்பித்து நிலைபெறச் செய்தமையினால், யுத்த களங்களிலும் வேளாவேளைக்குத் தொழும் பழக்கத்தை அவர்கள் ஏற்படுத்தி விட்டார்கள்.

தற்பாதுகாப்பு யுத்தங்கள்:

எதிரிகளுடன் சமரசஞ் செய்து கொள்வதில் பலமுறை தோல்விகண்டு, தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேறு வழி ஒன்றுயில்லை எனக்கண்டபின், யுத்தஞ் செய்வதை எவ்வாறாயினும் தவிர்க்க முடியாதென்னும் நிலை ஏற்பட்ட பின், இஸ்லாத்தின் நபி (ஸல்) அவர்கள் போருக்குச் சம்மதிப்பார்கள். போர்க் களத்துத் தந்திரோபாயங்களை மாற்றியமைத்து விட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களுடைய காலத்தில் நடைபெற்ற அத்தனை யுத்தங்களிலும், அராபியக் குடாநாடு ஒரு கொடியின் கீழ் வந்தடைந்த போதும், உயிரிழந்தவர்களின் எண்ணிக்கை மிகச்

சொற்பமாகவே இருந்தது. நூற்றுக்கணக்கான முஸ்லிம்கள்தான் உயிரிழந்தனர். காட்டுமிராண்டித்தனம் படைத்த மிலேச்சராய் வாழ்ந்த அராபியருக்கு இறைவனைத் தொழக் கற்பித்தார்கள். யுத்தகளத்தின் பழுதிப்புயலிலும் தனித்து நின்று வணங்குவதற்கல்ல, ஆனால் கூட்டமாய் நின்று எல்லாம் வல்ல ஏகனான ஆண்டவனை ஒன்று சேர்ந்து பிரார்த்திக்க கற்பித்தார்கள். யுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது தொழுகைக்கான நேரம் வந்து விட்டால் - நாளொன்றுக்கு ஐந்து முறைவரும் - கூட்டுத் தொழுகை விடப்படவும் மாட்டாது, ஒத்திவைக்கப்படவும் மாட்டாது. யுத்த வீரர்களில் ஒரு பிரிவினர் தொழுது கொண்டிருக்கையில் இன்னொரு பிரிவினர் இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக நிற்பர். தொழுகையை நிறைவேற்றியவர்கள் இடம்மாறி நின்று கொண்டு காவல்புரிய, மற்றவர்கள் தொழுகையை நிறைவேற்றுவார்கள்.

யுத்தக்களத்தில் மனிதாபிமானம்.

நாகரிகம் என்னவென்றறியாதவர்களிடையே, மக்கள் மாக்களாகத் திகழ்ந்த ஒரு சமுதாயத்தில், யுத்தம் புரிவதைப் பற்றிய ஒழுங்கு விதிகள் புகட்டப்பட்டு நடைமுறை செய்யப்பட்டன. மோசடி, ஏமாற்றம் நம்பிக்கைத் துரோகம், அங்கச்சிதைவு முதலான கருமங்கள் தடைசெய்யப்பட்டன. சிறுவர், வயோதிபர், பெண்கள் ஆகியோரைக் தாக்கப்படாது, ஈத்தமரங்களையும், கனிதரும் மரங்களையும் வெட்டுவதும் எரிப்பதும் தடைசெய்யப்பட்டது. துறவிகளையும், தெய்வ வழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களையும் துன்புறுத்தப்படாது, தொல்லைப்படுத்தப்படாது. இவ்வாறாகப் பல பணிப்புரைகளும் ஒழுங்குவிதிகளும் வழங்கப்பட்டன. நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்களுக்கு மிக்க கொடுமை செய்த விரோதிகளுடன் நடந்து கொண்ட முறை நபி(ஸல்) அவர்களைப் பின் பற்றியவர்களுக்கு மிக உன்னதமான உதாரணமாகும். திருமக்காவை அவர்கள் வெற்றிகொண்ட சமயம் நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் ஆட்சியின் உச்சக்கட்டத்திலிருந்தார்கள். இந்த நகரத்துவாசிகள் நபி அவர்களையும், அவர்களைப் பின் பற்றியவர்களையும் சித்திரவதை செய்தவர்கள்; நாடுகடத்தியவர்கள்; ஓயாத தொல்லை யும், துன்பமும் செய்தவர்கள்; போதாக்குறைக்கு முஸ்லிம்களை

ஜாதீப் பிரஷ்டமுஞ் செய்தார்கள். இத்தகைய கொடுமைகளைச் செய்த மக்களும், அந்த நகரமும் இப்போது நபி (ஸல்) அவர்களின் காலடியில் இருக்கின்றன. யுத்த சட்டங்களின் பிரகாரம் வெற்றியீட்டியவர்கள் அந்த மக்கள்மீது வஞ்சந்தீர்த்திருக்கலாம். ஆனால், நபி (ஸல்) அவர்கள் அவ்வாறு செய்ய முற்படவில்லை. நினைக்கவில்லை. ஆனால் அவர்களுடைய மனதில் அன்பும் கருணையும் பெருக்கெடுத்து, "இன்று உங்கள் மீது பழியுமில்லை, கண்டனமுமில்லை. நீங்கள் எல்லோரும் விடுதலையாகி சுயேச்சையான மனிதர்களாகச் செல்லுங்கள்" என்று உள்ளம் உருகி மன்னித்து விடையளித்தார்கள்.

விரோதிகள் மன்னிக்கப்பட்டார்கள்.

மனிதர்களை ஒற்றுமையாக்கி ஒரு சமுதாயமாக்க வேண்டுமென்றும் பிரதான நோக்கத்தினாலேயே நபி (ஸல்) அவர்கள் தற்பாதுகாப்பு யுத்தத்திற்கு அனுமதியளித்தார்கள். இந்தக் குறிக்கோள் நிறைவேற்றப்பட்டதும், தனது மிகக் கொடுமையான விரோதிகளையும் மன்னித்து விட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களின் சிறிய தகப்பனான ஹம்ஸா (ரலி) அவர்களைக் கொலை செய்து, இறந்த பின் அவர்களுடைய உடம்பைத் துண்டங்களாக வெட்டி, ஈரலில் ஒரு துண்டை எடுத்துமென்ற விரோதியையும் அவர்கள் மன்னித்தார்கள்.

கோட்பாடும் நடைமுறையும்.

முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களால் பிரகடனஞ் செய்யப்பட்ட சமத்துவக் கொள்கையும், சகோதரத்துவக் கோட்பாடும் மானிடவர்க்கம் மேம்பாடடைவதற்கான மிகப்பெரிய பங்களிப்பாகும். உலகிலுள்ள இதர மதங்களும் இக்கொள்கைகளைப் பிரஸ்தாபித்த போதிலும், அதை அன்றாட நடைமுறையிற் செயற்படுத்தியது இஸ்லாத்தின் தூதர்தான். சிலவேளை, சர்வதேச ரீதியில் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டு இனவேற்றுமையும் வெறுப்பும் ஒழிந்து மறைந்து போகும் காலத்தில் நபி (ஸல்) அவர்களின் சகோதரத்துவக் கோட்பாட்டின் தாற்பரியமும் தாக்கமும் முற்றாக உணரப்பட்டு பெரும் மதிப்பை பெற்றுவிடலாம்.

ஆண்டானும் அடிமையும் சமம்.

“ஐனநாயகத்தைப் போதித்து செயற்படுத்திய முதலாவது மார்க்கம் இஸ்லாம்தான். தொழுகைக்கு அதான் ஒலிக்கப்பட்டதும், மஸ்ஜித்களில் ஒரு நாளைக்கு ஐந்து முறை இஸ்லாமிய ஜனநாயகம் உருவெடுத்தது. அரசனும் ஆண்டியும் தோளோடு தோள் சேர்ந்து வரிசையில் நின்று, ‘அல்லாஹ் ஒருவனே மிகப்பெரியவன்’ என்று கூறுகின்றனர்”, என இந்தியப் புலவர் சிகாமணியான சரோஜினி நாயுடு இஸ்லாத்தின் சகோதரத்துவத்தையும் சமத்துவத்தையும் பற்றி உரையாற்றுகையில் கூறினார். எகிப்து, அல்ஜீரியா, இந்தியா, துருக்கி போன்ற தேசங்களிலிருந்து வந்த முஸ்லிம்கள் ஒருவரையொருவர் லண்டனில் சந்திக்க நேர்ந்தால் இஸ்லாத்தின் பிரிக்கமுடியாத ஒருமைப்பாடுடனான சகோதரவாஞ்சை இயல்பாகவே ஏற்பட்டு விடுவதைப் பார்த்து நான் பலமுறை பிரமித்துள்ளேன். அவரவர் தாய்நாடு வெவ்வேறெனினும் அவர்களிடையே சகோதரத்துவம் மிளர்கின்றது”, எனவும் சரோஜினி நாயுடு கூறி அங்கலாய்த்தார்.

ஸ்பெயின் நாட்டைச் சீர்திருத்திய இஸ்லாம் இன்றைய சமுதாயச் சிக்கலுக்கும் சிகிச்சை தரும்.

“ஸ்பெயின் தேசத்தைச் சீர்திருத்தி நாகரிக நாடாக்கிய இஸ்லாம் தென் ஆபிரிக்காவிலும் புகுந்து விடும்” என்று தென்னாபிரிக்க ஐரோப்பியர் அஞ்சுவதாக யாரோ ஒருவர் கூறினார். இனஇருள்கற்றும் வெளிச்சத்தைச் சமந்து கொண்டு சகோதரத்துவக் கோட்பாட்டை மொறொக்கோ நாட்டிற்கு எடுத்துச் சென்றது இஸ்லாம். வெள்ளை இனத்தவருடன் சமத்துவம் கோருவார்களென்று தென் ஆபிரிக்காவில் வசிக்கும் ஐரோப்பியர் இஸ்லாத்தைப் பற்றி அஞ்சுகின்றனர். அவர்கள் அச்சப்பட வேண்டியவர்கள் தாம். சகோதரத்துவம் ஒரு பாவகருமமாயிருந்தால், கறுப்பினத்தவரும் வெள்ளையரும் சமம்

என்பது தப்பானதாயிருந்தால், அவர்கள் அச்சப்படுவது நியாயம் தான்" என மகாத்மா காந்தி ஒரு முறை தனக்கே உரித்தான பாணியில் கூறினார்.

ஹஜ் யாத்திரை:

ஒரு அத்தாட்சி.

ஒவ்வொரு வருடமும் உறஜ்ஜூக்காலம் வந்தவுடன் இஸ்லாத்தின் சர்வதேசக் காட்சி -கண்கொள்ளாக் காட்சி - ஒன்று நடைபெறுகின்றது. இனம், நிறம், அந்தஸ்து போன்ற பாகுபாடுகள் யாவும் சமமாக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். ஐரோப்பியர், ஆபிரிக்கர், பாரசீகத்தவர், இந்தியர், சீனர் போன்ற பல தேசத்து மக்களும் ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் போல் மக்கமா நகரில் குழுமுகின்றனர். ஆனால் எல்லோரும் தைக்கப்படாத இரண்டு வெள்ளைத் துண்டுப் புடவைகளை இடுப்பிலும் தோளிலும் அணிந்துகொண்டு தலையையும் மூடாமல், ஆடம்பரமெதுவுமின்றி நிற்பர். "யர் அல்லாஹ்! இதோ வந்து விட்டேன், நான் வருகைதந்து விட்டேன், யா அல்லாஹ்! உனது கட்டளைக்குப் பணிந்தேன். உனக்கு எவ்வித இணையுமில்லை; இதோ வந்து விட்டேன்," என்று மீண்டும் மீண்டும் கூறிய வண்ணமிருப்பர். உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் என்னும் பாகுபாடொன்றும் தோற்றாது. யாத்திரை முடிந்து தத்தம் வீடுகளுக்குத் திரும்பும் போது இஸ்லாத்தின் சர்வதேசிய வியாபகத்தின் நினைவுடன் செல்கின்றான் ஹாஜி.

இஸ்லாத்தின் தூதுவரான நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் ஸ்தாபித்த "ஐக்கியநாடுகள் ஸ்தாபனம்" சர்வதேச ஒருமைப்பாட்டுக் கொள்கையையும் மனித வர்க்கத்தின் சகோதரத்துவக் கோட்பாட்டையும் சர்வதேச ரீதியில் அத்திவாரமிட்டு, இதர தேசங்களுக்கு வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்கமாகப் பரிணமித்தது. இதற்கிணையான ஓர் அமைப்பை உலகத்திலுள்ள எந்த ஒரு சமூகத்தவரும் ஸ்தாபிக்கவில்லை" என்று பேராசிரியர் ஹங்கொரென்ஜி (Prof. Hurgonje) கூறுகின்றார்.

தத்தளிக்கும் உலகிற்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கம்.

ஜனநாயக ஆட்சியின் உன்னத உதாரணமாக முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் அரசோச்சிய முறை திகழ்ந்தது. இஸ்லாமிய நீதி மன்றங்களில் ஆஜராக வேண்டி நேரிட்ட போது, ஆளுனர் (கலிபா) பதவியிலிருக்கும் போதும் உமர் (ரலி), அலி (ரலி) கலிபா மன்சூர், அப்பாஸ் (ரலி), கலிபா மாமூன் போன்ற ஆளுனர்கள் சாதாரண பிரஜைகள் போன்றே நீதிமன்றத்தில் தெரிபட்டார்கள். இவர்கள் வகுத்த பதவிகளுக்காக சலுகையோ விசேஷ மரியாதையோ செலத்தப்படவில்லை. நாகரிகமடைந்துள்ளதாகக் கூறிக் கொள்ளும் வெள்ளை இனத்தவர் கறுப்புநிற நீக்கிரோக்களை எவ்விதம் நடாத்துகின்றனர் என்பது நாம் எல்லோரும் நன்றாய் அறிந்த விஷயம். பதினான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன், முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுடைய காலத்தில் நீக்கிரோ இன அடிமையான பிலால் (ரலி) யின் நிலைமை எவ்வாறிருந்த தென்பதை நினைத்துப் பாருங்கள். முஸ்லிம்களை தொழுகைக்கு அழைக்கும் பணி ஒரு கௌரவம் வாய்ந்ததாக அக்காலகட்டத்தில் கருதப்பட்டது. அத்தகையதோர் மதிப்பு வாய்ந்த கௌரவப் பதவி பிலால் (ரலி) அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. மக்கமா நகரத்தை வென்றெடுத்தவுடன் புனித கஃபாவில் ஏறிநின்று கரும் நிறம்படைத்த நீக்கிரோ அடிமை ஒருவர் தொழுகைக்கு அழைப்பு விடுத்தார். குலப்பெருமை, இனப்பெருமைகளை விட்டு விலகாத அராபியர் சிலர் இதைக் கண்டு ஆரவாரித்தனர்.

வெறுப்பும் அகங்காரமும் வெளிக்காட்டப்பட்டதற்கு பதிலளிக்க வேண்டுமென்று நினைத்தாற் போல், முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு பிரசங்கம் நிகழ்த்தினார்கள். அதில் பின்வருமாறு கூறினார்கள்:-

“நமது அறியாமைக்காலத்திலிருந்து வந்த தூர்க் குணங்களையும், அகந்தையையும் நம்மிடமிருந்து நீக்கி விட்டமைக்காக எல்லாம் வல்ல இறைவனையே நம்புகழவேண்டும். மனிதர்கேள் ! மனிதர்கள் யாவரும் இரண்டு வகையினராய்ப்

பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர். அல்லாஹ்வைப் பயந்துகொண்டு நன்மையை நாடிய பக்திமான்களானவர்கள் அல்லாஹ்விடத்தில் மிக்க கண்ணியமானவர்கள். மற்றது கல்நெஞ்சம் படைத்த பாவிகள், அல்லாஹ்வின் நோக்கில் கீழ்த்தரமானவர்களென இருவகையினருண்டு. மற்றப்படி மனிதர்கள் யாவரும் மண்ணினர்ப் படைக்கப்பட்ட ஆதமுடைய மக்கள் தாம்."இந்தப் பிரசங்கத்திற்குப் பிறகு இறக்கப்பட்ட குர்ஆர் வசனம் 49:13 பின்வருமாறு கூறுகின்றது: "மனிதர்களே! நிச்சயமாக நாம் உங்களை ஓர் ஆண், ஒரு பெண்ணிலிருந்தே படைத்தோம், நீங்கள் ஒருவரை ஒருவர் அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு, பின்னர், உங்களைக் கிளைகளாகவும், கோத்திரங்களாகவும் ஆக்கினோம்.(ஆகவே) உங்களில் எவர் மிகவும் பயபக்தியுடையவராக இருக்கின்றாரோ, அவர்தாம் அல்லாஹ்விடத்தில், நிச்சயமாக மிக்க கண்ணியமானவர். நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கறிபவன், (யாவற்றையும் சூழ்ந்து) தெரிந்தவன்."

வியக்கத்தக்க மாற்றம்,

முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் போதனையால் மாற்றமடைந்த அராபியப் பெருங்குடி மக்கள் எனக்கருதப்பட்ட சிலர், தங்கள் பெண்களை இந்த நீக்கிரோ இன அடிமைக்கு மணமுடித்து வைக்க முன்வந்தனர். உமர் பாறாக்க என சரித்திரத்தில் புகழ்பெற்ற இஸ்லாமிய ராஜியத்தின் இரண்டாவது கலிபா, நம்பிக்கை பூண்டோரின் (முமின்களின்) தலைவர், ஒரு முறை பிலால் (ரலி) வருவதைக் கண்டு மரியாதை செலுத்துமுகமாக எழுந்து நின்று, "இதோ நம் தலைவர் வருகின்றார்" எனக்கூறி வரவேற்றார்கள். உலகத்தில் அதிகம் அகந்தை கொண்டவர்கள் எனக்கருதப்பட்ட அராபிய மக்களிடையே திருக்குர் ஆனாலும் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களினாலும் எத்தகைய பாரதூரமான மாற்றம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது! ஜேர்மன் தேசத்தப் பெரும் புலவர்களில் ஒருவரான கோத் (Goethe) என்பார், "திருக்குர்ஆன் என்னும் இந்த நூல் தனது சக்திவாய்ந்த செல்வாக்கை எப்போதும் செலுத்திக்கொண்டேயிருக்கும்" எனக்குறிப்பிட்டார். இதே காரணமாகத்தான், அடுத்த நூறு வருஷங்களுக்குள் "இங்கிலாந்தை மட்டுமல்ல, முழு ஐரோப்பாக் கண்டத்தையும்,

ஆளக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஒரு மதத்திற்கு கிடைக்குமெனின் , அது இஸ்லாம் மார்க்கமாகத் தான் இருக்கும்" என ஜோர்ஜ் பேர்னாட் ஷோ என்னும் ஆங்கிலப் பேரறிஞர் கூறியுள்ளார்.

பெண்களுக்கு இஸ்லாம் விடுதலை அளித்தது.

இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் அதே ஜனநாயக தத்துவார்த்தம் ஆண்களிடமிருந்து பெண்களுக்கு சுதந்திர விடுதலை வழங்கியது. "இயற்கையில் பாவமற்றவன் மனிதன் என இஸ்லாம் கற்பிக்கின்றது. ஆணும் பெண்ணும் ஒரே கருவிலிருந்து உருப்பெற்று, ஒரே ஆத்மாவைப் பெற்றுள்ளனர் என்றும், அறிவுஞானம், அறம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் இருபாலாருக்கும் சமபங்குண்டென்றும் இஸ்லாம் கற்பித்துள்ளது" என சேர்சார்ல்ஸ் எட்வேட் ஆச்சிபோல்ட் ஹமில்டன் (Sir Charles Edward Archibold Hamilton) கூறுகின்றார்.

பெண்ணுக்கு சொத்துரிமை.

வாளும் ஈட்டியும் கொண்டு சமர்புரியக் கூடிய ஆணுக்கு மட்டுமே மரபுவழிச் சொத்துரிமை இருக்க வேண்டும் என்பது அராபியர் மிக உருக்கமாய்க் கையாண்டு வந்த ஒரு வழக்கம். ஆனால் பெற்றோரிடமிருக்கும் சொத்துக்களில் பெண்களுக்கும் பங்குண்டு என்னும் கோட்பாட்டை இஸ்லாம் நிலைநாட்டிற்று. 14 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் பெண்களுக்கு சொத்துரிமை இஸ்லாம் வழங்கியது. ஆனால், ஜனநாயகக் கொள்கை வளர்ந்த தொட்டில் எனக்கருதப்படும் இங்கிலாந்தில், 1200 ஆண்டுகளுக்குப் பின், கி.பி. 1881ம் ஆண்டில் தான் பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடற்பாலது. "ஆணின் இரட்டைப்பாதி பெண். பெண்களின் உரிமை புனிதமானது. அதைப் பேணிக் கொள்ளுங்கள்" என்று முஹம்மது நபி (ஸல்) பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் கட்டளைமிட்டுள்ளார்கள்.

அத்தியாயம் 3.

அல்-அம்ன்:

நம்பகமானவர்.

பொருளாதார அரசியல் முறைகளில் இஸ்லாம் நேரடியாக அக்கறை காட்டவில்லையானாலும், இவ்விவகாரங்களில் சம்பந்தப்பட்ட மனிதரின் சிந்தனையையும் நடைமுறையையும் சீராண் பாதையிற் செலுத்துவதற்கான முக்கிய கோட்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. “ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வாத எதிரிடை விஷயங்களில் சுமுகமான நடுநிலையமைத்து சமரசப்படுத்தி, நாகரீகத்தின் அடிகோல்களான நற்குண பண்பாளர்களை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது இஸ்லாம்” என பேராசிரியர் மசிக்னென் (Masignon) கூறுகின்றார். சமுதாயத்தின் பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கும் அகோர வட்டி, உழைப்பதற்கு முன்பே நிர்ணயிக்கப்படும் ஊதியம், மக்களுக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்பட்ட பண்டங்களைப் பதுக்கி வைத்து செயற்கைத் தட்டுப்பாடை விளைவித்துப் பெற்றுக் கொள்ளும் கொள்ளைலாபம் போன்ற சமூகவீரோத்ச் செயல்களைத் தடைசெய்து விலக்கிவிட்டதோடு, மரபு வழிச்சொத்துரிமைச் சட்டம், ஸக்காத் எனப்படும் திட்டமிட்ட கட்டாய ஏழைவரி போன்ற சட்டங்களையும் விதித்து இக்குறிக்கோளையடைய இஸ்லாம் வழிவகுத்துள்ளது. சூதாட்டம் விலக்கப்பட்டது. பாடசாலை களுக்கும் மருத்துவமனைகளுக்கும் அனாதை இல்லங்கள் முதலானவைக்கும் நன்கொடை வழங்குவதும், கிணறுகள் தோண்டிவிடுவதும் போன்ற பொதுநலக் கருமங்கள் மிக

உன்னதமான கைங்கரியங்கள் என்று புகட்டப்பட்டன. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் போதனைகளுக்குப் பின்னரே அனாதை இல்லங்கள் உலகில் அமைக்கப்பட்டன என்று கூறப்படுகின்றது. அனாதையாய்ப் பிறந்து வளர்ந்த முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றியே உலகில் பல பாகங்களிலும் அனாதை இல்லங்கள் அமைக்கப்பட்டன. “மனித சமுதாயத்தின் பக்தி, நீதி நேர்மையான இயற்கைக் குரல் பள்ளிக்கூடம் சென்றறியாத ஒரு பாலைவனப் புதல்வனின் உள்ளத்திலிருந்து ஊற்றெடுத்ததுள்ளது” என தொமர்ஸ் கார்லைல் (Thomas Carlyle) கூறியுள்ளார்.

சோதனை.

மாமேதை எனக்கருதப்படும் ஒரு மனிதனை மூன்று அம்சப் பரீட்சைக்குட்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று ஒரு வரலாற்று வல்லுனர் கூறியுள்ளார். அவையாவன:

1. அவருடைய சகபாடிகள் அவருடைய மனோபலத்தின் உண்மை இயல்பை அறிந்திருந்தனரா?
2. தனது காலத்து நியமங்களை விட மேலோங்கி நிற்கக் கூடிய பெருந்தகைமை வாய்ந்தவராயிருந்தாரா?
3. உலகிற்கு நிரந்தர மரபு வழிச்சொத்தாக எதையும் விட்டுச் சென்றுள்ளாரா?

முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை இம்மூன்று அம்சம் பொருந்திய திறனாய்வுப் பரீட்சையில் அதிசிறந்த சித்தி பெற்றுள்ளார்கள். கடைசி இரண்டு வினாக்களுக்குரிய உதாரணங்கள் முன்னர் கூறப்பட்டன. முதலாவது அம்சமான மனோபலத்தின் உண்மையான இயல்பு பற்றி இப்போது ஆராயவேண்டியிருக்கிறது.

மாசற்ற குணசீலம்.

வாழ்க்கையின் சகல துறைகளிலும் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் நேர்மை, பரிசுத்தம், உண்மை, நம்பகத்தன்மை போன்ற உன்னத குணாதிசயங்களை நண்பர்கள் மட்டுமல்ல அவர்களின் விரோதிகளும் ஒப்புக் கொண்டிருந்தனரென்று வரலாற்று ஏடுகளில்

காணக்கிடக்கின்றது. நபி (ஸல்) அவர்களின் நுண்ணிய நடுநிலைமை வகிக்கும் தன்மையை அறிந்த யூதர்களும், இஸ்லாம் மார்க்கத்தை நம்பாத இதரமதத்தினரும் தங்கள் தனிப்பட்ட தகராறுகளில் சமரசம் ஏற்படுத்த விரும்பின் நேரான நீதி வழங்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையினால் உந்தப்பட்டு நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து பிணக்குகளைத் தீர்த்துக் கொள்வது வழக்கமாயிருந்தது. “முஹம்மதே! உங்களை நாங்கள் பொய்யர் என்று கூறவில்லை, ஆனால் உங்களுக்கொரு வேதநூலையும் கொடுத்து, ஒரு செய்தியையும் அறிவிப்பதாகக் கூறப்படுகிறானே ‘ஒருவன்’ அவனைத்தான் நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ளாம லிருக்கிறோம்” எனக்கூறினார்கள். நபியை ஓர் ஆவி பீடித்து விட்டதாக அவர்கள் நினைத்தார்கள். பலாத்காரத்தினால் அந்நேரையைக் குணப்படுத்தலாமெனக்கருதினர். ஆனால் அவர்கள் மத்தியிலிருந்த நற்சிந்தனையாளர் சிலர் உண்மையை உணர்ந்து, புதியதோர் வெளிச்சம் இவருக்குக் கிடைத்துள்ளதெனத் தெளிவு கொண்டனர். நபி (ஸல்) அவர்களை இளம்பிராயத்திலிருந்தே நன்றாக அறிந்திருந்த இனமித்திரர் சிலர் அவருடைய செய்தியைக் கேட்டு முழுமுற்றாக நம்பிவிட்டனரென்பது முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் சரித்திரத்திலுள்ள விசேஷமாய்க் குறிப்பிடத்தக்க ஓர் அம்சமாகும். தெய்வீக வெளிப்பாட்டினால் அருளப்பட்டதென்பதில் அவர்கள் கிஞ்சித்தும் ஐயப்படவில்லை. செய்யது அமீர் அலி தனது “இஸ்பிரிந்ஓப் இஸ்லாம்” (Spirit of Islam) என்னும் நூலில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “கலீலிப்பட்டணத்துமீனவ மக்களுக்கு எவ்வகையிலும் குறைவில்லாத புத்தியும் கல்விஞானமும் உள்ள அராபிய மக்கள், இச்செய்தியைக் கொணர்ந்த தூதரின் போதகனைகளிலும், நடைமுறை பாவனைகளிலும் சற்றேனும் உலகாதாயப் போக்கு, ஏமாற்று வித்தை, நம்பிக்கைக் குறைவு போன்ற குற்றங்களை சிறிதளவேனும் கண்டிருந்தார்களேயானால், நபி (ஸல்) அவர்களின் நீதி நெறிச் சமுதாயச் சீர்திருத்தத்திட்டங்கள் யாவும் சிதறிப்போய் ஒழிந்திருக்கும்”.

ஆனால் இதற்கு எதிரிடையாக, நபி (ஸல்) அவர்களைப் பின்பற்றியவர்கள் தங்கள் சுய விருப்பத்தின்படி நபி (ஸல்) அவர்களைத் தங்கள் தலைவராக, வாழ்க்கைக்கு உன்னத

முன்மாதிரியான உத்தம சீலராக்கிக் கொண்டனர். சொல்லுக்கடங்காத துன்பதுயரங்களையும் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொண்டு, ஜாதிப் பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டதால் ஏற்பட்ட மனத்தாக்கங்களையும் பொருட்படுத்தாமல், உயிருக்கும் அஞ்சாமல், நிதித் தோழர்கள் தலைமைத்துவத்துக்கு அடிபணிந்து, கௌரவித்துச் செயற்பட்டனர். தலைவரின் போக்கில் சற்றேனும் சந்தேகமிருந்தால் இவ்வாறு செயற்படுவார்களா?

திரு நபி (ஸல்) மீது இறவாத அன்பு.

இஸ்லாத்தின் ஆரம்பகால வரலாற்றைப் படிக்குங்கால், அப்பாவி மக்கள், ஆண்பெண் இருபாலாரும், அனுபவித்த கொடுமைகளையும் துன்பதுயரங்களையும் அறியும் போது உள்ளம் உருகும். சுமையா என்னும் ஒரு அப்பாவிப் பெண்மணி; ஈட்டியால் குத்திக்குடையப்பட்டு அவளுடைய சரீரம் துண்டங்களாக்கப்பட்டது. யசீர் என்பாருடைய இரு கால்களையும் இரண்டு ஓட்டகங்களில் கட்டி அவ்விருமிருகங்களையும் எதிர்த்திசைகளில் ஓட்டினார்கள். தீக்குண்டம் ஒன்றை அமைத்து எரிகின்ற தணலின் மேல் கபாப்பின் ஆர்த் அன்பவரைப் படுக்கவைத்து அவரை ஆட அசையவிடாமல் தன்காலினால் ஊன்றிக் கொண்டிருந்தான் கொலைகாரன். அவரின் உடம்பிலிருந்த ஊன் உருகி வழிந்து கொண்டிருந்தது. கபாப்பின் ஆதி என்பவரின் தசை சிறுசிறு துண்டுகளாக வெட்டப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டார். மரணத்தறுவாயில் "உன்னுடைய குடும்பத்தாருடன் சந்தோஷமாய் நீ உன் வீட்டிலிருக்க, நீ இப்போது இருக்கும் நிலையில் முஹம்மது இருக்க வேண்டும் என நீவிரும்புகிறாயா?" என வினவப்பட்டபோது "நான் எனது குடும்பம், பிள்ளை குட்டிகள் யாவரையும் சந்தோஷமாக இழந்தேனும், முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு ஒரு முன் குத்துவதிலிருந்தும் காப்பாற்றச்சித்தமாயிருக்கிறேன்." என்று பதிலளித்தார் அந்த நாயகத் தோழர். இவை போன்ற இன்னுமெத்தனையோ சம்பவங்களுண்டு. ஆனால் இவை யெல்லாம் எதைக்காட்டுகின்றன? என்ன பாடம் கற்பிக்கப் படுகின்றன? இஸ்லாமிய மக்கள் தங்கள் விசுவாசத்தை ஒப்படைத்தது மட்டுமல்லாமல், தமது உள்ளம், உடல், ஆத்மா

ஆகியவற்றையும் எதற்காக முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு ஒப்படைத்தார்கள் ? நபித்தோழர்களின் நம்பிக்கையின் ஆழமும் உறுதிப்பாடும், பற்றும் நபி (ஸல்) அவர்களின் உண்மைக்கும் நேர்மைக்கும் கருமமாற்றும் தகைமைக்கும் தலைமைத்துவப் பண்புக்கும் சான்று பகர்கின்றன அல்லவா?

குணத்திண்மை படைத்த உத்தமத் தோழர்கள்.

முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைப் பின்பற்றி உறுதுணை புரிந்தவர்கள் கீழ்மக்களுமல்ல, புத்தி சாதுரியம் குறைந்தவர்களும்ல்ல. மக்கமா நகரிலிருந்த பெருங்குடி மக்களும் மேன்மக்களும் நபி (ஸல்) அவர்களை ஆரம்பகாலத்திலிருந்தே சூழ்ந்து கொண்டனர். குலக்கொழுந்தெனப் போற்றப்பட்டோரும், உயர்பதவி வகித்தோரும், செல்வந்தரும், கலை கலாச்சார மேதைகளும், இனபந்துக்களும், நபி அவர்களின் வாழ்க்கையின் உள்ளும் புறமும் அறிந்தவர்களும் ஆரம்பகாலத்தில் இஸ்லாத்தைத் தழுவி நபி (ஸல்) அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தார்கள். முதல் நான்கு கலிபாக்களும் ஆரம்பகாலத்தில் இஸ்லாத்தைத் தழுவி யோராவர். “வெற்றிகண்ட மார்க்க வாதிகளிலும் இறைத்தூதர்களிலும் மிகப் பெரிய வெற்றியீட்டியவர் முஹம்மது நபி” என்று ஆங்கில கலைக்கழஞ்சியம் (Encyclopaedia Britannica) கூறுகின்றது. ஆனால் இந்த வெற்றி தற்செயலாக நிகழ்ந்ததல்ல. ஆகாயத்திலிருந்தும் விழவில்லை. தனது சகபாடிகள் இவரின் நேர்மையையும், உண்மையையும் உற்றுணர்ந்திருந்தமைக்கு அடையாளமாக, சான்றாக அன்னாருக்களித்த அங்கீகாரமும் ஆதரவந்தான் இம்மாபெரும் வெற்றிக்குக் காரணமாயிருந்தன.

அத்தியாயம் 4

அல்-ஸாதிக்: உண்மையாளன்.

மனிதனுக்கோர் உத்தம உதாரணம்.

முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் பண்புகளையும் மெய்மைகளையும் முற்றாக அறிந்து கொள்வதரிது. என்னால் அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாயிருந்த சில அம்சங்களைக் கூறுகின்றேன் :-

முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் இறைத்தூதர், என்பதொன்று,

முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் தளபதி.

" அரசன்

" யுத்த வீரன்

" வியாபாரி

" போதகர்

" தத்துவஞானி

" அரசியல் மேதை

"

" சொல்வன்மைமிக்க சொற்பொழிவாளர்

" சீர்திருத்தவாதி

" ஆனாதைகளின் ஆதரவாளர்

" அடிமைகளின் பாதுகாவலர்

" பெண்ணின் அடிமைத்தளை அறுப்பவர்

" நீதிபதி

" இறைநேசச் செல்வர்.

மானிட வாழ்வ சம்பந்தமான சகல துறைகளிலும் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் உத்தம காப்பியத் தலைவனாகத் திகழ்ந்தார்கள். ஒருவன் சிறுபராயத்தில் அநாதையாயிருப்பது ஆதரவற்ற நிலையின் உச்சக்கட்டமாகும். முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் வாழ்வை அநாதையாகவே ஆரம்பித்தார்கள். அநாதைப்பையன்; பிறந்த ஊரைவிட்டு அகதியாகத் துரத்தப்பட்டவர், ஆத்மீக, வெளகீக வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டி. இன்னோரன்ன துறைகளில் பங்குபற்றிச் செயலாற்றுகையில் இன்பமும் துன்பமும், வெயிலும் நிழலும், மேடும்

பள்ளமும, திகிலும் சிறப்பும், மாறிமாறி வரும்போது வெற்றியைக் கண்டு மனம் பூரிப்பதுமில்லை, தோல்வியைக் கண்டு உள்ளம் சோர்வதுமில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் ஒரேவிதமாக முகங்கொடுத்து ஓர் உன்னத உதாரண சீலராய்த் திகழ்ந்தார்கள் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள். அவருடைய சாதனைகள் வாழ்க்கையின் ஓரிரு அம்சங்களைப் பொறுத்ததல்ல, வாழ்வின் சகல துறைகளையும் சந்தர்ப்பங்களையும் இணைத்தாய் அமைந்துள்ளன.

முஹம்மது நபி (ஸல்) .

நீதிநெறி என்பது என்னவென்றறியாமலிருந்த காட்டு மிராண்டித்தனம் உதிரத்தில் ஊறிப்போயிருந்த ஒரு சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்தி நற்பண்புடைய செம்மல்களாய் மாற்றியமைத்து, நாகரீகத்திற்கும் கல்வி ஞானத்திற்கும் கலங்கரை விளக்கமாய்த் திகழச் செய்வது மேதாவிடாசத்தன்மை எனின், அதற்குப் பாத்தியுடையவர், உரிமைகோருபவர் பெருந்தன்மை பூண்டமாமேதையாவார். பல பிரிவினராகப் பிளவுபட்டுக்கிடந்த சமுதாயத்தை அறத்தின் பால் இழுத்து வைத்து சகோதரத்துவ வாஞ்சையால் பிணைத்து ஒன்றாக்கிவைப்பதில் மேதாவிடாசம் இருந்தால், அதற்கு இந்த பாலைவனத்து இறைத்தாதர் பாத்தியமாகின்றார். பகுத்தறிவுக் கொவ்வாத மூடநம்பிக்கை களினாலும் காரணமற்ற அச்சங்களினாலும் சிக்குண்டு மடிந்து போய்க் கிடந்த கோடிக்கணக்கான உள்ளங்களில் இருளகற்றி சிந்தனைத் தெளிவு ஏற்படுத்தி சீராக வாழ வழிவகுத்ததில் மேதகுத் தன்மை உண்டெனில், முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு அந்த அடைமொழி மிகப்பொருத்தமுடையதாகும். உயர்ந்த, உன்னத அறநெறிகளைக் கொண்டொழுகுவதைக் கண்ட நபி (ஸல்) அவர்களுடைய நண்பர்களும் விரோதிகளும் அவரை அல்-அமீன் (நம்பிக்கையானவர்) என்றும் அல்-ஸாதிக் (உண்மையானவர்) என்றும் பட்டம் சூட்டி அழைக்கலானார்கள். ஒரு தேசத்தை வெற்றிகொண்டவனை “மாமேதை” என்றழைக்கலாமெனின், ஆதரவற்ற அநாதையாயிருந்த முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் கொஸ்ரோஸ், சீசர் போன்ற மன்னர்களைப் போன்று இவரும் அராபிய நாட்டின் அரண்னாக உயர்ந்து ஒரு மாபெரும்

இராஜியத்தை உருவாக்கினார். அந்த இராஜ்யம் 14 நூற்றாண்டு காலமாக இருந்து வருகின்றது. ஒரு தலைவன் மீதுள்ள பக்தியே மேதாவிலாசத் தன்மைக்கு அளவகோல் எனின், இன்றுவரை உலகத்தின் எல்லாப் பாகங்களிலும் கோடானுகோடி மக்களின் உள்ளத்தில் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் திருநாமம் வியப்புறத்தக்கதோர் பக்தியை, கவர்ச்சியை விளைவிக்கின்றமை பெரியதோர் சான்றாகும்.

எழுத்தறிவற்ற தூதர்.

தத்துவஞானத்திற் புகழ்பெற்ற ஏதென்ஸ், நோமாபுரி, பாரசீகம், இந்தியா, சீனா, முதலிய தேசங்களுக்குச் சென்று பயிலவில்லையாயினும், மனித சமுதாயத்திற்கு நிரந்தரப் பயனளிக்கும் மிக உன்னத தத்துவார்த்தங்களை முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் போதித்தார்கள். பள்ளிக் கூடம் சென்று படிக்கவில்லையாயினும், நபி (ஸல்) அவர்களுடைய பேச்சு வன்மையினாற் கவரப்பட்டு கருத்தாளத்தினால் உந்தப்பட்டு, ஆர்வத்தால் மனங்கசிந்து கண்ணீர் சொரிவார் கேட்போர் பலர். அநாதையாய்ப் பிறந்த இவருக்கு லோகாதாயச் செல்வருமிக்க வில்லை எனினும் இவரை எல்லோரும் அன்புக்கரம் நீட்டி நேசித்தார்கள். இராணுவ கலாபீட்டு சென்று போர்முறைகள் கற்கவில்லை ஆயினும் தனது சிறிய படையினரைத் திரட்டியெடுத்து மிகப் பெரிய சேனைகளை எதிர்த்துப் போராடி ஆத்மபலத்தினால் வெற்றியீட்டினார். உபதேசஞ் செய்வதை ஓர் அருட்கொடையாகப் பெற்ற திறமைவாய்ந்ததோர் அரிதிலுமரிது. டெஸ்கார்ட்டஸ் (Descartes) என்பார் உலகப் புகழ்பெற்று விளங்கிய திறமைமிக்க கிரேக்க நாட்டுப் போதகர் இவ்வரியவர்களில் ஒருவர். ஹிட்லர் எழுதிய "மெயின் காம்ப்" (Mein Kamp) என்னும் நூலில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:-

"ஒரு கற்பனைத் தத்துவவாதி மாபெரும் தலைவராவது அரிது. ஒரு புரட்சி வாதியிடம் இந்த இயல்புகளிருக்கலாம். அவன் ஒரு நல்ல தலைவனாகத் திகழ்வான். மக்களை வழிநடத்தும் தகைமையை தலைமைத்துவம் எனலாம். எண்ணங்களை உருவாக்கும் ஆற்றலுக்கும் தலைமைத்துவத்தைத் தாங்கிச் சுமக்கும் சக்திக்கும் ஒருவிதத் தொடர்புமில்லை. கற்பனைத்

தத்துவவாதமும், செயலாற்றும் திறமையும், தலமைதாங்கும் ஆற்றலும் ஒருங்கமைந்து ஒரு தனிமனிதனில் காணப்படுவது அரிது; அரிதிலும் அரிது. மேதாவிலாசத்தன்மையும் தகைமையும் அதில்தான் தங்கியுள்ளன. இம்மூன்று அம்சங்களும் ஒரு மனிதனில் ஒழுங்காய் அமையப்பெற்ற அரிதினும் அரிதான அற்புத நிகழ்வை இவ்வலகம் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களில் கண்டுள்ளது.

“ஹீரோஸ் அன்ட் ஹீரோ வேஷிப்” (Heroes And Hero Worship - வீரரும் வீர வணக்கமும்) என்னும் நூலில் கார்லைஸ் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:-

“பற்றாக்குறை ஊதியம் கிடைக்குமோர் ஏழைப் பாட்டாளி, சாமினியன்; எதற்காகப் பாடுபடுகின்றான் என்பதைப் பற்றிக் கவலை கொள்வதில்லை; கெட்ட மனிதனுமல்ல. எதற்கும் ஆசைப்படும் பண்புமில்லை. இன்றேல் 23 வருடங்கள் பாலைவன அராபிய மக்கள் அவருடன் இணைந்து கொண்டு பணிவன்பு பாராட்டுவார்களா?”

அந்த அநாகரிக மக்கள் எதற்கும் சண்டைக்கிழுக்கும் மனப்பாங்குடையவர்கள். நன்மதிப்பும் ஆளுமையுமற்ற ஒருவன் அவர்களுக்குத் தலைமைதாங்க முடியாது. அத்தகைய தலைவரை அவர்கள் திருத்தூதர் என்றழைத்தனர். ஏன்? அம்மக்களின் முன் அத்தலைவர் நேர்முகமாய் நின்றார். ஒழிப்பு மறைப்பு, மாயை மர்மம் ஒன்றுமில்லை. தனது ஆடைகள் கிழிந்தால் அவரே தைத்துக் கொள்வார். காலணிகளை அவரே திருத்திக் கொள்வார். போர்க்களத்தில் மற்றப்போர் வீரர்களுடன் சேர்ந்து போர் புரிவார். ஆலோசனை கூறுவார். கட்டளையிடுவார். அவர் எத்தன்மைத் தான் மனிதன் என்பதை அவர்கள் நேரில் கண்டறிந்திருப்பார்கள். விருப்பப்படி என்ன பெயர் சொல்லியழைத்தாலும் பரவாயில்லை. சாதாரண எளிய வாழ்க்கை நடத்திய இம்மனிதனிட்ட கட்டளைகளைப் பேணியது போல், மகுடந்தரித்த எந்தச் சக்கரவர்த்தியின் பணிப்புரைகள் எங்கணும் பேணப்படவில்லை. 23 வருடங்களாக கடுஞ்சோதனைகளின் மத்தியில் நின்ற நிஜமான ஒரு வராலாற்று தலைவன்: அவருக்கு அவரே இணை.

இனி பொஸ்வோர்த் சிமித் (Bosworth Smith) பாதிரியார் கூறியிருப்பதையும் பார்ப்போம். “நாட்டின் தலைவரும் மத்தலைவருமாயிருந்தார், சீசரும் (மன்னனும்) போப் ஆண்டவ (சுத்தோலிக்க மதத் தலைவர்) ராயுமிருந்தார். ஆனால் போப் ஆண்டவரின் போலிப்பாத்தியதைகளும் சீசரின் படைபட்டாளங்களுமில்லை. நிரந்தரமான சைனியமில்லை. தனக்கொரு மெய்க்காப்பாளனுமில்லை. (பொலிஸ்) காவல் துறையினருமில்லை. நிரந்தர வருவாயுமில்லை. தெய்வீக உரிமைப் பிரகாரம், கட்டளைப்படி ஆட்சிபுரிவதாகக் கூறும் உரிமை இவ்வகையில் எவருக்கேனுமிருந்தால், அது முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களேயாகும். அவருக்கு அதிகாரத்துவமிருந்தது, ஆனால் ஆதரவுதேடவில்லை. அதிகாரத்தின் படாடோபங்களையும் டாம்பீகத்தையும் அவர் அறவே விரும்பவில்லை. தனது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் எவ்வளவு எளிமையாய் இருந்தாரோ அவ்வாறே பகிரங்க வர்ழ்விலும் நடந்து கொண்டார்”

மாசமுறுவற்ற முஹம்மது நபி (ஸல்)

மக்கமா நகரம் கைப்பற்றப்பட்டதுடன் சுமார் 10 இலட்சம் சதுரமைல் பரப்பு நிலம் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் ஆட்சியிலிருந்தது. அராபிய நாட்டின் அரசனாயிருக்கும் போது தனது காலணிகளைத்தாமே திருத்திக் கொள்வார். கிழிந்துபோன தனது ஆடைகளையும் அவரே தைத்துக் கொள்வார். வீட்டுப் பணிகளிலும் பங்கெடுத்துக் கொண்டு உதவி ஒத்தாசை புரிவார். இவருடைய பிற்காலத்தில் மதினமா நகரம் செல்வம் செழித்த நகரமாயிற்று. தங்கமும் வெள்ளியும் புழக்கத்தில் மலிந்திருந்த போதிலும், நபி அவர்களின் வீட்டு அடுப்பில் வாரக்கணக்கில் நெருப்பு எரியாமலிருக்கும், உணவு சமைக்க வசதியில்லை. தண்ணீரும் ஈத்தம் பழமும் அவ்வரசு குடும்பத்தினரின் உணவாக இருக்கும். அன்றைய போதுக்குரிய உணவுப் பண்டம் கிடைக்காவிட்டால் இரவில் பட்டினி தான். நபி (ஸல்) அவர்கள் பஞ்சண மெத்தையில் உறங்கவில்லை. பகல் எல்லாம் வேலை செய்து விட்டு இரவில் சற்று நேரம் ஓலைப்பாயில் நித்திரை செய்து, விழித்தெழுந்து இரவில் பெரும்பகுதியை இறைவணக்கத்தில் கழிப்பார்கள். தனது கடமைகளைச் செவ்வனே நிறைவேற்றத்தக்க சக்தியை

அருளும்படி அல்லாஹ்வீடம் மன்றாடுவார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் மரணித்த தினத்தன்று கொஞ்சம் சில்லறைக் காசுமட்டும் மிஞ்சியிருந்தது. அதிலும் ஒரு கடன் செலுத்தவேண்டியிருந்தது. மிச்சமாயிருந்த சில்லறையை வீடு தேடிவந்த ஒரு யாசகனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அந்தச் சமயத்தில், மரணிக்கும் வேளையில் நபி (ஸல்) அவர்கள் அணிந்திருந்த ஆடை நிரம்ப அண்டைபோட்டு தைக்கப்பட்டிருந்தது. உலக மாந்தரின் மணயிருளகற்றிய வெளிச்சம் குடியிருந்த வீட்டில், அன்றிரவு விளக்குக்கு எண்ணெயில்லாமையால், இருள் சூழ்ந்திருந்தது.

இறக்கும் வரை மன உறுதி மாறவில்லை.

சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் மாற்றமடைந்த போதும் இறைத்தூதர் மாறவில்லை. வெற்றியிலும் தோல்வியிலும், அதிகாரத்திலும் அடிமைத் தனத்திலும், செல்வம் செழித்த போதும் வறுமை வந்த போதும், எந்த நிலையிலும் நபி (ஸல்) அவர்களின் மனப்போக்கு மாறுவதில்லை. இறைவனின் சட்டதிட்டங்களைப் போன்றே அவனுடைய தூதர்களும் மாற்றமடையும் தன்மையற்றவர்கள்.

1854 ஆண்டில் பிரென்ச் மொழியில் வெளிவந்த ஒரு கட்டுரையிலிருந்து:-

நோக்கம் மிக உன்னதமாயும்,
அதையடையும் வழி மிக நெருக்கமாயும்,
முடிவு வியப்புடைத்தாயமைய வேண்டுமென்பதும்,

மாணிட மேதாவிலாசத்தின் உரைகல்லாயிருந்தால், சரித்திரங்கண்ட எந்த மேதாவியை முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுடன் ஒப்பிடத்துணியலாம்?

கீர்த்தி பெற்ற மேதைகள் சிலர் ஆயுதம் உற்பத்தி செய்தனர். சிலர் சட்டமியற்றினர், சிலர் இராஜ்யங்கள் அமைத்தனர். அவர்கள் எல்லோரும் லௌகீக சக்திகளையே உற்பத்தி செய்தனர். தம் வாழ் நாட்களிலேயே அவை அழிந்து போனதையும் சிலர்

கண்டுள்ளனர். ஆனால் முஹம்மது நபி (ஸல்) என்னும் மனிதன் சைனியங்கள், சட்டங்கள், இராஜ்யங்கள், அரச வம்சபரம்பரைகள் போன்றவற்றை மட்டும் அசைத்து உசுப்பிவிடவில்லை. கோடானு கோடி மக்களையும், விக் கிரக பீடங்களையும், வழிபாட்டுத் தெய்வங்களையும், வேத வேதாந்தங்களையும், சிந்தனைகளையும், நம்பிக்கைகளையும், ஆத்மாக்களையும் அசைத்து ஆட்டிவிட்டார்.

ஒவ்வொரு எழுத்தும் கருத்து முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ள ஒரு புத்தகத்தின் அடிப்படையில், பல இனத்தவரையும் பல மொழியாளரையும் ஒன்றிணைத்து ஆத்மீக ஜன சமுதாயம் ஒன்றை உருவாக்கி விட்டார்.....

கட்டுக் கதைகளும் கற்பனையும் மிகுந்த வேதப்பராணங்களின் மத்தியில், இறைவனின் ஏகத்துவம் பிரகடனஞ் செய்யப்பட்டவுடன் பண்டைக்கால மூடநம்பிக்கைகள் அழிந்தொழிந்து போனதுமோர் அற்புத நிகழ்வாகும்..... அவருடைய இடைவிடாத வணக்கங்களும், அவர் இறைவனுடன் நடத்திய ஆத்மார்த்த சம்பாஷணைகளும், அவரின் மரணமும், மரணத்தின் பின் கிடைத்த வெற்றியும், அவருடைய கொள்கைமீது அவருக்கிருந்த திடமான நம்பிக்கையின் பிரதிபலிப்பின் சான்றுகளேயன்றி வெறும் ஏமாற்றும், ஜாலவித் தையும்ல்ல. அவருடைய கொள்கை இருமுனை கொண்டது; இறைவனின் ஏகத்துவமும், இறைவனின் அருபத்தன்மையும். இறைவன் என்ன என்பதை ஏகத்துவம் கூறுகின்றது. இறைவன் அல்லாதது எது என்பதை அருவம் கூறுகின்றது.

தத்துவஞானி, சொல்லளமிக்க பேச்சாளன், சிந்தனைச் சிற்பி, இறைத்தூதர், சட்டநிறைவேற்றினர், யுத்த வீரன், பகுத்தறிவை உயிர்ப்பித்தவர், உருவச்சிலைகளை நிர்மூலமாக்கும் கோட்பாட்டினை உருவாக்கியவர், பூலோகத்தில் இருபது இராஜ்ஜியங்களை அமைத்தும் ஒரே ஒரு ஆத்மீக இராச்சியத்தை நிலைநாட்டியவர். அவர் தான் முஹம்மது நபி (ஸல்). மனிதனின் மேதாவிலாசத்தை அளக்கும் எந்த அளவுகோலைக் கொண்டு கணித்தாலும் இவரைவிட மேலானவர் யாருமுண்டோ என நாம் கேட்கலாம். (Lamartine - Histoire de la Turquie-Paris 1854 Vol 11)

அத்தியாயம் : 5

உலகினுக்கோர் நிரந்தர நன்கொடை.

இறைவனின் மேலான படைப்பு யோக்கியமுள்ள ஒரு மனிதன் என்று கூறப்படுகிறது. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் யோக்கியத்திலும் மேம்பாடடைந்தவர்கள். சாத்வீக மனிதப் பண்பு அவருடைய எலும்புக்குள்ளிருந்த ஊனிலும் கலந்திருந்தது எனலாம். அன்பும் கருணையும் அவர் ஆத்மாவக்கு இன்னிசை, மாணிடசேவை, மாணிட உயர்ச்சி, மாணிடத்தூய்மை, கல்வி முதலியவை அவருடைய வாழ்க்கையின் இலட்சியங்கள் அவருடைய சொல், செயல் ஆகியவற்றை மாணிட கபீட்சமே ஆட்கொண்டிருந்தன.

ஆடம்பரமும் தன்னலமும் அவரிடம் சற்றேனுங் காணப்படவில்லை. என்ன பட்டங்களைத் தனக்குச் சூட்டிக்கொண்டார்? இறைவனின் பணியாள் என்பதை முதலாவதாகவும், இறைவனின் தூதர் என்பதை இரண்டாவதாகவும், தேர்ந்துகொண்டார். உலகில் பல பாகங்களிலும் பல்வேறு காலங்களில் இறைத்தூதர் என்றும், நபி என்றும் பலர் தோன்றியுள்ளார்கள். இவர்களிற் சிலரை நாமறிவோம், பலரை அறிந்திருக்க மாட்டோம். இவ்வண்மையை நம்பாதவர்கள் முஸ்லிமாயிருக்க முடியாது. ஏனெனில், நம்பிக்கையில் இது ஓர் அம்சமாகும்.

“அக்காலத்து சூழ்நிலையையும் அவரைப் பின்பற்றியோர் செலுத்திய பயபக்தி மரியாதையையும் நோக்குமிடத்து முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் தான் புரிந்த அற்புதங்களை ஒப்புக்கொள்ளாமலிருந்ததே ஒரு மாபெரும் அற்புதமாகும்” என ஒரு மேல்நாட்டவர் கூறியுள்ளார். அற்புதங்கள் நிகழ்த்தப் பட்டனவெனினும், தனது மார்க்கத்தைப் பரப்புவதற்காகவல்ல. அவையாவும் அல்லாஹ்வின் அருளால் நிகழ்ந்தன என்றே கூறப்பட்டது. மற்றவர்களைப் போன்று தானுமொரு சாதாரண மனிதன் என்றே கூறி வந்தார். பூவலக ஐஸ்வரியங்களோ, சுவனலோகத்திரவியங்களோ அவரிடமிருந்ததில்லை. எதிர்கால இரகசியங்களைப் பற்றி தான் அறிந்திருப்பதாக அவர் காட்டிக்கொள்ளவில்லை. அவ்வாறு ஒரு போதும் கூறவில்லை. அராபியாவிலும் பிறநாடுகளிலும் சர்வசாதாரணமாக அற்புதங்களைப் புண்ணிய புருஷர் எனப்பட்டோர் நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்த அக்காலகட்டத்தில், நபி பெருமானுடைய மனப்போக்கு இவ்வாறு அமைந்திருந்தது.

முஹம்மது நபி (ஸல்) கொடுத்த பரம்பரைச் சொத்து: விஞ்ஞான அடிப்படைச் சிந்தனை.

இறைவனின் மகிமைகளை கொஞ்சமேனும் உணர்ந்து கொள்ள வழிவகுக்குமெனக்கருதி, இயற்கையையும் அதன் சட்டதிட்டங்களையும் அவதானித்து ஆராய்ந்து கற்க வேண்டுமென்று தன்னைப் பின்பற்றியோரை முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள். திருக்குர்ஆன் 44ம் அத்தியாயம் 38, 39ம் வசனங்களைக்கவனிப்போம்:-

“மேலும், வானங்களையும் பூமியையும் இவ்விரண்டிற்குமிடையே உள்ளவற்றையும் விளையாட்டிற்காக நாம் படைக்கவில்லை. படைப்புகள் யாவும் நீதமான தேவைக்காகவும் நன்றோக்கத்துடனுமே சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளன. மனிதர்கள் தங்கள் அறியாமையிலும், மூடத்தனத்திலும் ஆசை மோகங்களிலும் ஊறிப்போயிருப்பதால் அவர்கள் அதை விளங்கிக் கொள்வதில்லை,

உணர்ந்து கொள்வதுமில்லை. (நிச்சயமாகத்) தக்க காரணத்திற்காகவேயன்றி, இவைகளை நாம் சிருஷ்டிக்கவில்லை. எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலானோர் (இதனை) அறிந்து கொள்வதில்லை.”

இவ்வலகம் ஒரு மாயைத். தோற்றமானதல்ல. தேவையின்றி அது படைக்கப்படவில்லை. அது உண்மையைக் கொண்டே படைக்கப்பட்டது. தொழுகை, ஹஜ், நோன்பு முதலான விஷயங்களைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கும் வசனங்களின் எண்ணிக்கையை விடப் பன்மடங்கு அதிகமாயுள்ளன இயற்கையை நோட்டமிடும்படி பணிக்கும் குர்ஆன் வசனங்கள். குர்ஆன் போதனையால் உந்தப்பட்டு முஸ்லிம்கள் இயற்கையை நுணுக்கமாய் ஆராயமுற்பட்டனர். இதிலிருந்து விஞ்ஞான ரீதியில் பரீட்சிக்கும் முறைமையும் அவதானக்குறிப்பெழுதும் பாங்கும் உருப்பெற்றன. இவ்வித முறைகளை அப்போது கிரேக்கரும் அறிந்திருக்கவில்லை. உலகின் பலபாகங்களிலுமிருந்து தாவரங்களைச் சேர்த்து இப்பனுபைத்தார் என்னும் முஸ்லிம் தாவரவியல் வல்லுனர் ஒரு நூல் எழுதினார். “தொழிலின் ஒரு மாபெரும் ஞாபகச் சின்னம்” என்று இந்நூலை கெஷ்டேர் பொட்டனிக்கா (Geshder Botanika) என்னும் புத்தகத்தை எழுதியமாயர் என்பார் பாராட்டியுள்ளார். அல்பிறுனி என்னும் விஞ்ஞானி 40 வருடச் சுற்றுப் பிரயாணத்தை மேற்கொண்டு கனிப் பொருட்களைச் சேகரித்தார். 12 வருடங்கழித்து ஏற்படக்கூடிய நட்சத்திர மாற்றங்களைக் கணித்துக் கூறும் அறிவை அராபிய வானநூல் வல்லுனர் பெற்றிருந்தனர். ஒரு சிறு பரிசோதனையாவது செய்து பார்க்காமல் அரிஸ்டோட்டல் பெளதீக விஞ்ஞானப் புத்தகம் ஒன்றையே எழுதி விட்டார். மிருகவியல் பற்றியும் அவர் ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார். மிகவும் கலபமாகப் பரிசீலனை செய்யக்கூடிய விஷயங்களில் தப்பிழைத்து விட்டார். மிருகங்களைவிட அதிகமான பறிகள் மனிதனுக்குண்டு என்னும் வ்ஷயத்தையும் தப்பாக குறித்துள்ளார் அரிஸ்டோட்டல்.

மேற்கு நாடுகள் விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு அராபியருக்குக் கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

உடற்கூறுசாஸ்திர வல்லுனர் எனக் கருதப்பட்ட கேலான் (Galen) கீழ்த்தாடை எலும்புகள் இரண்டென்று எழுதிவைத்தார். பன்னூறு ஆண்டுகளாக இக்கூற்றை எவரும் சந்தேகிக்கவில்லை. யாரும் பரிசோதனை செய்யவில்லை. அப்துல் லதீப் என்னும் முஸ்லிம் விஞ்ஞானி ஒருவர், மனித எலும்புக் கூடொன்றைப் பரிசோதனை செய்து கேலனின் பிழையைத் திருத்தினார். “தமேக்கிங் ஒப் ஹூமான்ரி” (The Making of Humanity) என்னும் பிரபலம் வாய்ந்த புத்தகத்தில் ரொபட் பிறபிரல்ட் (Robert Briffalut) பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். “புரட்சிகரமான தத்துவங்களும் வியப்புறத்தக்க கண்டுபிடிப்புகளுக்குமாக நமது விஞ்ஞானம் அராபியருக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கவில்லை. அதையெல்லாம் விட மேலான தொன்றுக்காக நாம் அராபிய விஞ்ஞானகலாசாரத்திற்குக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். நமது விஞ்ஞானம் உயிர்த்திருப்பதே அராபியனாரால் தான். தத்துவார்த்தங்களை ஒழுங்கு செய்து பகுத்துப் பொது அம்சமாக்கி கிரேக்க விஞ்ஞானிகள் ஏட்டுச்சுணர்க்காயென எழுதினார்களேயன்றி, பொறுமையுடன் ஆராய்ந்து அவதானக்குறிப்பெடுத்து, விஞ்ஞான நுணுக்கங்களைப் பரீட்சித்து அளந்துநிறுத்து, கணித்து முடிவுகாணும் முறைமைகளை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. கணித சாஸ்திரத்தில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்களையும் அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. உட்கருத்தும் விஞ்ஞானமுறைமைகளும் ஐரோப்பாக் கண்டத்திற்கு அராபியராலேயே அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டன.”

அத்தியாயம்: 6

முஹம்மது (ஸல்) இறைத்தூதர்

இஸ்லாம் : வாழ்க்கைக்கு பூரண வழி

அன்றாட லௌகீக வாழ்க்கைத் தொழிற்பாடுகளுக்குத் தூய்மையும் புனிதமும் அளித்த நபி பெருமானாரின் போதனைகளினதும் தத்துவார்த்தங்களினதும் செயற்படுத்தகு பண்பு, விஞ்ஞானத் தத்துவங்களையும் உருவாக்கும் கருவூலமாய் அமைந்திருந்தது. தன்னை வணங்குவதற்காகவே இறைவன் மனிதனைப் படைத்தான் எனக் குர்ஆன் கூறுகின்றது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் “வணங்குவது” என்னும் பதத்திற்கு வேறோர் கருத்துமுண்டு. இறைவனை அடிபணிந்து தொழுவது என்பது மட்டுமல்ல அர்த்தம், இறைவனின் திருப்பொருத்தத்தைநாடி, மனித சமுதாயத்தின் நன்மைக்காகச் செய்யும் ஒவ்வொரு கருமமும் அதனுள் - வணக்கத்தினுள் - அடங்கும். நன்றேநாக்கத்துடன் நீதியாக, உளத்தூய்மையுடன் நேர்மையாக ஆற்றப்படும் அன்றாடச் செயல்கள் இஸ்லாமிய வாழ்வில் புனிதமாக்கப்பட்டுள்ளன. ஆசாரம் அனாசாரம் எனப் பண்டைக்காலத்திலிருந்து வந்த வேறுபாடு இதனால் ஒழிக்கப்பட்டது. தூய்மையான (ஹலாலான) உணவை அருந்திவிட்டு அதற்காக இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துவதும் ஒரு வணக்கம் என்று குர்ஆன் கூறுகின்றது. மனைவியின் வாய்க்கு

ஒருபிடி அன்னம் ஊட்டுவதும் பண்ணிய கருமமாகும். இறைவன் அதற்கும் நற்கூலி வழங்குவான் என நபி பிரான் (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களைத் தொட்டு, இன்னுமொரு ஹதீது இருக்கின்றது: "தன் மன இச்சைகளைத் தீர்த்துக் கொள்பவனுக்கு அல்லாஹ்விடத்தில் நற்கூலியுண்டு. ஆனால் அந்தவழி வகைகள் மார்க்கத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டனவாயிருக்க வேண்டும்." இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஒருவர் எழுந்து "அல்லாஹ்வின் நபி அவர்களே! அவனுடைய மன இச்சைகளைத்தானே அவன் தீர்த்துக் கொள்கிறான்." என்று கூறியதும், நபி (ஸல்) அவர்கள் "மன இச்சையைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக தவிர்க்கப்பட்ட வழி வகைகளைக் கையாண்டால் அவனுக்குத் தண்டனை கிடைக்குமன்றோ? நேரான தூய வழியைக்கையாண்டதற்கு அவனுக்கேன் நற்கூலி வழங்கப்படாது?" என விடை பகர்ந்தார்கள்.

உன்னத போதனைகள் .

மறுமையைப் பற்றிய சிந்தனையுடன் இம்மையையும் சிந்தித்து செயலாற்ற வேண்டுமென்று புதியதோர் கோட்பாடு ஏற்பட்டு நீதிநெறி ஒழுக்கத்திற்கு புதிய இலக்கணங் கற்பிக்கப்பட்டது. அன்றாட வாழ்வில் இக்கோட்பாட்டின் நிரந்தரத்தாக்கம், பொதுமக்கள் வாழ்வில் இது ஏற்படுத்திய நல்விளைவுகள், உரிமை, கடமை பற்றிய எண்ணக்கருவூலங்கள், கல்லாத மாந்தர்க்கும் கற்றுணர்ந்த ஞானியர்க்கும் இது பொருத்தமுடைத்தாகும் வகை வண்ணங்கள் நபி அவர்கள் போதனையின் விசேஷ அம்சங்களாகும்.

நம்பிக்கையின் நேர்மையும் செயலின் சீர்மையும்.

நன்மையான செயல்களில் ஈடுபடுவதை ஊக்கப்படுத்திய போதிலும், நம்பிக்கையின் நேர்மையை விட்டுச் சற்றேனும் வழுவிலிடாமல் ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும். செயலுக்கு முச்சியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு சாராரும்,

நம்பிக்கைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு சாராரும் கூறிக்கொண்டு அபிப்பிராய பேதம் காட்டுகின்றனர். ஆனால், நம்பிக்கையும் செயலும் நேரானதாக அமைந்திருக்க வேண்டுமென்பது இஸ்லாமிய அடிப்படைத் தத்துவம். நோக்கமும் வழியுமாகிய இரண்டும் பிரதான அம்சங்கள். முடிவுநன்மை பயக்கும் என்றபதற்காக அதனை எய்தும் வழி தவறானதாயிருத்தல் கூடாது. இவ்விரண்டும் நன்மையானதாகவே அமைந்திருக்க வேண்டும். நல்லதொரு காரியத்தைச் செய்வதற்காக பிழையான பாதையிற் செல்லலாகாது. இஸ்லாமிய தத்துவார்த்தத்தின் பிரகாரம் செயலையும் நம்பிக்கையையும் பிரிக்கப்படாது. நேரான அறிவைப்பெற்று அதை நேராகச் செயற்படுத்தி, நேரான முடிவுகளை எய்த வேண்டும். “நம்பிக்கை, கொண்டு நற்கருமங்களைச் செய்பவர்களை சுவனத்தில் நுழைவார்கள்” எத்தனை முறை இந்த வசனம் குர்ஆனில் மீண்டும் மீண்டும் கூறப்படுகின்றது? ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட முறை இவ்வசனங்களைச் காணலாம். தியானமும் சிந்தனையும் ஊக்குவிக்கப்பட்டுள்ளன வெனினும், அவை குறிக்கோள் அல்ல.

வெறும் நம்பிக்கை மட்டும் பூண்டு கொண்டு, அதன் பிரகாரம் செயலாற்றாமலிருக்கும் ஒரு நிலைப்பாடு இஸ்லாத்திற் பொருந்தாது. உண்மையாக நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் குற்றமிழைப்பதைக் கற்பனை செய்யவும் முடியாது. தெய்வீகக் கட்டளை எனப்படுவது முயற்சிக்கான விதிகளேயன்றி இலட்சியத்துக்குக்கானவையல்ல. அறிவிலிருந்து செயலுக்கும், செயலிலிருந்து திருப்திக்கும் மனிதனின் நிரந்தர முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுத்துக் காட்டுவதே தெய்வீகக் கட்டளை.

அல்லாஹ்: சமமாக ஒன்றுமில்லை.

வெளிப்புறத் தூண்டுதலின்றி தானாகவே ஏற்படும் பூரணதிருப்தியளிக்கத்தக்க செயற்பாட்டினைத் தோற்றுவிக்கும் சரியான நம்பிக்கையாது? இஸ்லாத்தின் கருவூலம் இறைவனின் ஒருமைப்பாடாகும். அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு தெய்வமில்லை என்னும் மூலமந்திரக் கொள்கையில், இஸ்லாம் மார்க்கக் கோட்பாடுகளும் அனுஷ்டானங்களும் தங்கி நிற்கின்றன.

அல்லாஹ்வின் ஒருமைப்பாடு மாத்திரம் அவனுடைய தனித்துவத்தைக் குறிக்கவில்லை, அவனுடைய திவ்விய குணாதிசயங்களும் தனித்துவத்தையே குறிக்கின்றன. பலவிவகாரங்களிலும் ஒரு சமரசவழியை வகுத்திருப்பது போன்று இறைவனின் தனித்துவ குணாதிசயங்களிலும் ஒரு சமரச நடுப்போக்கைக் கையாள்கின்றது. ஜடப்பொருட்களுடன் ஒப்பு நோக்குவது தவிர்க்கப்பட்டிருப்பது போல் குணாதிசயங்களை ஒப்பிட்டு நோக்குவதையும் தவிர்த்திருக்கின்றது. “அவனைப் போன்று ஒன்றுமில்லை” எனக் குர்ஆன் கூறுகின்றது. அதே சமயத்தில், அல்லாஹ் பார்க்கின்றான். கேட்கின்றான், குற்றங்குறையற்ற அரசன், நீதிபதி, நேர்மையாளன், அருளாளன், அன்புடையோன், கருணையாளன், பாதுகாவலன் எனப்பட பண்புகளை அவனுக்கு உரித்தாக்குகின்றது. இப்பண்புகள் எதிர்மறையாகவும் கூறப்பட்டிருப்பது திருக்குர்ஆனின் விசேஷ அம்சங்களில் ஒன்று. உதாரணமாக:- அவனைத்தவிர வேறு பாதுகாவலனில்லை, அழிப்பவன் அவனைவிட வேறுயாருமில்லை, அல்லாஹ் ஒருவனே. அவனைவிட வேறு இறைவனில்லை. பிறருடைய உதவி ஒத்தாசை அவனுக்குத் தேவையில்லை, சரீரத்தைப் படைப்பவன். ஆத்மாக்களை சிருஷ்டிப்பவன். நியாயத்தீர்ப்புநாளின் ஏக அதிபதி. திருக்குர்ஆன் 17ம் அத்தியாயம் 110ம் வசனத்தைக் கவனிப்போம்:- “நீங்கள் (அவனை) அல்லாஹ் என்று அழையுங்கள், அல்லது அர்ரஹ்மான் என்று அழைத்தாலும், அவனுக்கு (பல) அழகிய திருநாமங்கள் இருக்கின்றன” என்று (நபிய்ய!) கூறுவீராக.”

படைப்பினங்களில் மனிதனின் ஸ்தானம்.

இப்பிரபஞ்சப் படைப்பினங்களில் மனிதன் எந்த ஸ்தானத்திலுள்ளான் என்பது திருக்குர்ஆன் 45ம் அத்தியாயம் 12-13ம் வசனங்களில் விபரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது:

“கப்பல்கள் அவன் கட்டளையைக் கொண்டு (கடலில்) செல்லும் பொருட்டும், நீங்கள் அவனுடைய அருளைத்தேடிக்கொள்ளும் பொருட்டும், மேலும் அவனுக்கு நன்றி செலுத்தும் பொருட்டும்

உங்களுக்குக் கடலை வசப்படுத்திக் கொடுத்தவன் அல்லாஹுவே ஆவான். அவனே வானங்களிலுள்ளவை, பூமியிலுள்ளவை அனைத்தையும் தன் அருளால் உங்களுக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறான், அதில் சிந்திக்கும் சமூகத்தாருக்கு நிச்சயமாகப் பல அத்தாட்சிகள் உள்ளன” இன்னும் திருக்குர் ஆன் 67ம் அத்தியாயம் 2ம் வசனத்தைப் பார்ப்போம் :-

“உங்களில் எவர் செயல்களால் மிகவும் அழகானவர் என்பதைச் சோதிப்பதற்காக அவன் மரணத்தையும் வாழ்வையும் படைத்தான், மேலும், அவன் (யாவரையும்) மிகைத்தவன், மிக மன்னிப்பவன்”

மனிதன் தனது சுயநிர்ணயம், சுயசிந்தனைகளை ஓரளவு கையாண்டு வந்தாலும், சிற்சில சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளில் பிறந்திருந்தாலும், தன்னால் தவிர்த்துக் கொள்ள முடியாத காரணிகளால் அவன் வேறு சில சந்தர்ப்ப சூழலில் வாழவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகின்றது. இறைவனின் விருப்பப்படியே இவை அமைக்கப்படுகின்றன என்பது இஸ்லாமிய கொள்கை. இறைவனின் திட்டங்களை சாமானிய மனிதன் புரிந்து கொள்ள மாட்டான். செல்வத்திலும் வறுமையிலும் ஆரோக்கியத்திலும் நோயிலும், உயர்விலும், தாழ்விலும் பலவாறாக மனிதனை இறைவன் சோதிக்கிறான். ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு சேரதனைக் குட்படுத்தப்படுவர். வறுமை வந்தடைந்துவிட்டால் துயரப் பட்டுக்கொண்டு நம்பிக்கை இழந்து விலக்கப்பட்ட வழிவகைகளைக் கையாளப்படாது. தரித்திரம் நிலையானதல்ல. செல்வம் வந்துற்ற போதும் இறைவனை மறக்கப்படாது. இறைவன் நமக்கு அருளிய நன்கொடைகள் நம்மிடம் நம்பிக்கைக்குத் தரப்பட்ட அமானிதப் பொருட்களேயாகும். எப்போதும் சேரதனை நடந்துகொண்டே இருக்கும். இவ்வாழ்வில் கட்டளைக்குப்பணிவதும் இறப்பதும் தான் கடமையேயன்றி ஏன் என்று கேட்க நமக்கு உரிமையில்லை. அந்த அதிகாரம், அனுமதி மனிதனுக்கு வழங்கப்படவில்லை. வாழ்ந்தால் இறைவனுக்கு இணைந்துவாழ், இறந்தால் இறைவன் வழியில் இறந்து விடு என்பது நியதி. சிவர் இதை ‘விதிவசம்’ என்பர். ஆனால் விதியிலுள்ள இத்தகைய நம்பிக்கை, மனிதனை மென்மேலும் முயற்சியில் ஈடுபடுத்தி, எவ்வேளையிலும் அவனைத்

தயார் நிலையில் வைத்திருக்கும் தன்மை வாய்ந்தது. இவ்வலக சொற்பகால ஜீவியத்தை மனித வாழ்வின் முழுமை என்று எண்ணிவிடக்கூடாது. வாழ்க்கை இவ்வலகில் முடிவடைந்து விடுவதல்ல. இங்கே மரணித்த பிறகும் வாழ்வண்டு. அதுவே நித்திய வாழ்வு. ஜீவனின் மறைவாயுள்ள மெய்மையை அறிந்து கொள்வதற்கான ஒரு நுழைவாயில் தான் மரணத்தின் பின்னுள்ள வாழ்வு, இவ்வலகில் வாழும் போது நடைபெற்ற ஒவ்வொரு செயலும், ஏதோ ஒரு வகையில், கிரமமாக தப்புத்தவறின்றிப் பதியப்பட்டு வருகின்றது.

இம்மை வாழ்வில் மறுமைக்கான ஆயத்தங்கள் செய்யப்படும்.

இறைவனின் வழிவகைகளில், செயல்களில் சிலவற்றை அறிந்திருப்பீர்கள். ஆனால் அதிகமானவை உங்களிடமிருந்து மறைக்கப்பட்டுள்ளன. உங்களுக்குள்ளும், உங்களிடமிருந்தும் இவ்வலக வாழ்க்கையின் போது மறைவாக வைக்கப்பட்டிருந்த விஷயங்கள், மறுமையில் உங்களுக்குத் தெளிவாக்கப்படும். கண்ணினால் காணாத, காதினால் கேட்காத, உள்ளத்தில் எண்ணக்கருவாயேனும் தோன்றாதவற்றை இறைவனின் கருணாகடாட்சத்தால் புண்ணிய சீலர் மறுமையில் அனுபவிப்பர். ஆத்மீக பரிணாம வளர்ச்சியின் படித்தரங்களில் முன்னேறிக் கொண்டேயிருப்பர். இவ்வாழ்வில் கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களை நன்கு பிரயோகித்துப் பயன்படுத்தாமல் வீணாக்கியவர்கள், தமது செயற்பாடுகளின் பிரதிபலனை அனுபவித்தாக வேண்டும் என்பது கட்டாயமான நியதி. தம்மிஷ்டப்படி நடந்து தாமாக விளைவித்துக் கொண்ட ஆத்மீக பிணிகளுக்குமுள்ள சிகிச்சை வழங்கப்படும். இது சகிக்க முடியாத துன்பமுடையது என்பதை உள்ளத்தில் உறுத்திப் பதித்துக் கொள்ளவேண்டும். சரீரத்தில் ஏற்படும் நோவ வதை செய்யும், எவ்வாற்றானும் அதைச் சகித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஆத்மீக நோவ தாங்குந்தரமல்ல, நரகவேதனை. தீமையின்பால் இழுத்துச் சென்று பாவவழியில் வீழ்த்தும் சபாவமுடையவற்றை இம்மையில் எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். உங்கள் மனதே உங்களை உறுத்திக் குற்றத்தைச் சுட்டிக் காட்டும்

உயர்ந்த நிலையை அடுத்ததாக அடைந்து விடுங்கள். நீதிநெறி நேர்மைக்கு முரணாகச் செயற்படத் தூண்டப்படும் போது உங்களுடைய மனசாட்சி எதிர்த்து நின்று போராடும் நிலைமையை எய்திவிட்டால், ஆத்மா உன்னதம் அடைய ஆசைபூண்டு விஷமத்தனத்தைத் தவிர்த்துக் கொள்ள முற்படும். இதன் மூலம் நீங்கள் கடைசிப் படித்தரமெய்தி விடலாம். ஆத்ம சாந்தியும், இறைவனின் திருப்தியும் பேரானந்தக் களிப்பும் அடையும் ஸ்தானம் அதுவேயாகும். இதற்குப் பிறகு ஆத்மாவக்குத் தயக்கமில்லை, தத்தளிப்பு ஆத்மாவக்கு இனி ஏற்படாது. கஷ்டப்பட்டு முயற்சி செய்ய வேண்டிய நிலைமை இனியில்லை. உண்மை நிலை நாட்டப்பட்டு வெற்றியீட்டும். பொய்மை தோல்வியுற்று தனது ஆயுதங்களைக் களைந்துவிடும். சிக்கல்கள் தீர்ந்து போகும். நீ, நான் என்னும் வேற்றுமை ஒழிந்து போகும். இறைவனின் திருவளத்தில் இணைந்து கொண்டு முற்றாக அடிபணிந்து இரண்டறக்கலக்கும் நிலைமை எய்தப்பெறும். மறைந்திருந்த சக்திகள் வெளிவரும். ஆத்மா சாந்தியடையும், அந்நாளில் நல்லடியார்களை நோக்கி, “திருப்தியும் சாந்தியும் அடைந்த ஆத்மாவே! நீ உன்னுடைய இறைவன் பால் திருப்தியடைந்த நிலையிலும், அவன் உன்மீது திருப்தியடைந்த நிலையிலும் மீளுவாயாக. நீ என் நல்லடியார்களில் சேர்ந்துகொள்வாயாக. மேலும் நீ என் சுவர்க்கத்தில் நுழைந்து விடுவாயாக” என்றும் இறைவன் கூறுவான்.

மனிதனின் இலக்கு.

ஒரு புறம் பிரபஞ்சத்தின் அதிபதியாகவும், மறுபுறம் இறைவனைத் திருப்தியடையச் செய்தவனாகவும், இறைவன் பால் திருப்தியடைந்தவனாகவும் அமைந்து விடுவது மனிதனின் கடைசிக் குறிக்கோள். திருப்தி, பூரணதிருப்தி, அமைதி, சம்பூரண அமைதி, சாந்தி, பூரண சாந்தி ஆகியவை இலட்சியத்தின் கடைசி எல்லை. அந்த எல்லையைடைந்தால் இறைக்காதலே அவனுக்கு உணவு, ஜீவன மூலஸ்தான நீருற்றே அவனருந்தும் பானம். துக்கமும் ஏமாற்றமும் அவனைப்பாதிப்பதில்லை. வெற்றியினால் அவன் பேருவகையடைவதில்லை, பெருமையும் ஆடம்பரமும் காட்டுவதில்லை.

இத்தத்துவார்த்தத்தைக் கண்டு வியந்த தொமஸ் கார்லைல் பின் வரு மாறு கூறினார்:-

“இஸ்லாம் - நாம் இறைவனுக்கு அடிபணிய வேண்டும்: முழுமுற்றாக இறைவனுக்கு அடிபணிவதில் தான் நமது சக்தி தங்கியிருக்கின்றது. நமக்கு என்ன நிகழ்ந்தாலும் இறைவன் நமக்கு எதை விதித்தாலும், மரணம் சம்பவித்தாலும் அல்லது அதையும் விட மோசமானது ஏதேனும் ஏற்பட்டாலும், “எஸ்லாம் இறைவன் செயல் யாவும் நன்மைக்கே” என்று அவன் மீது பாரஞ் சுமத்திவிடுவது. “இது இஸ்லாமாயிருந்தால் நாம் எல்லோரும் இஸ்லாமா இல்லையா? என கோத் வினவுகிறார். கார்லைலே இக்கேள்விக்கு விடையளிக்கிறார்: “ஆம், நீதிநெறி தவறாமல் வாழ்பவர் யாவரும் அவ்வாறுதான். இப்பூமியில் வெளியிடப்பட்ட மிக உன்னத தத்துவம் இதுவே”. மேலும் கார்லைல் கூறுகின்றார்: முஹம்மது நபியின் போதனைகள் இயற்கையின் சொந்த உள்ளத்திலிருந்து உதித்தெழுந்தவையாகும். மனிதர் அதற்கு செவிமடுக்கின்றனர். கட்டாயமாய் அதைக் கேட்க வேண்டும். ஒப்பு நோக்குமிடத்து மற்றவை யாவும் வெறும் காற்றெனப்படும்...”

قُلْ اَدْعُوا اللّٰهَ اَوْ اَدْعُوا الرَّحْمٰنَ

நீங்கள் (அவனை) அல்லாஹ் என்று அழையுங்கள். அல்லது ரஹ்மான் என்றழையுங்கள். எப்பெயராகக் கொண்டு நீங்கள் அவனை அழைத்தபோதிலும், அவனுக்குப்பல அழகிய திருநாமங்கள் இருக்கின்றன.

اَيَّامًا تَدْعُو

فَلَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى

(அல் குர்ஆன் 17:110)

(Holy Qur'an 17:110)

اللّٰهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ

கப்பல்கள் அவன் கட்டளையைக் கொண்டு கடலில் செல்லும் பொருட்டும், நீங்கள் அவனுடைய அருளைத் தேடிக்கொள்ளும் பொருட்டும், மேலும் அவனுக்கு நன்றி செலுத்தும் பொருட்டும் உங்களுக்குக் கடலை வசப்படுத்திக் கொடுத்தவன் அல்லாஹ்வே.

لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِاَمْرِهِ

وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ

وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

وَسَخَّرَ لَكُم

مَا فِي السَّمٰوٰتِ

وَمَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ

அவனே வானங்களிலுள்ளவை, பூமியிலுள்ளவை அனைத்தையும் தன் அருளால் உங்களுக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறான். அதில் சிந்திக்கும் சமூகத்தாருக்கு நிச்சயமாகப் பல அத்தாட்சிகள் உள்ளன.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ

لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ

(அல் குர்ஆன் : 45: 12-13)

(Holy Qur'an 45:12-13)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ

إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ

مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ

وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ

لِتَعَارَفُوا

إِنَّا أَكْرَمُكُمْ

عِنْدَ اللَّهِ أَنْفُسَكُمْ

மனிதர்களே! நிச்சயமாக நாம் உங்களை ஓர் ஆண், ஒரு பெண்ணிலிருந்தே படைத்தோம். நீங்கள் ஒருவரை ஒருவர் அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு. பின்னர் உங்களைக் கிளைகளாகவும், கோத்திரங்களாகவும் ஆக்கினோம். (ஆகவே) உங்களில் எவர் மிகவும் பயபக்தியுடையவராக இருக்கின்றாரோ, அவர்தாம் அல்லாஹ்வின் விடத்தில், நிச்சயமாக மிக்க கண்ணியமானவர்.

(திரு குர்ஆன். 49:13)

(HOLY QUR'AN 49:13)

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ

மேலும். வானங்களையும் பூமியையும் இவ் விரண்டிற்கும் இடையே உள்ளவற்றையும் விளையாட்டிற்காக நாம் படைக்கவில்லை. இவ்விரண்டையும் சத்தியத்தைக் கொண்டே யன்றி நாம் படைக்கவில்லை. எனினும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதை) அறிய மாட்டார்கள்.

(அல் குர்ஆன் 44:38-39)

وَمَا يَنْبَغِي الْعِيبَ

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

(HOLY QUR'AN 44:38-39)

Eastern Province Branch

உலக முஸ்லிம் வாலிவ் இயக்கம் (WAMY)

த்தாபனம் : ஜூன் 1982 (கி.பி. 1972)

தலைமைக் காரியாலயம் - நியாத் - சஜ்தி அரேபியா
5 கண்டங்களிலும் 450க்கு மேற்பட்ட இஸ்லாமிய வாலிவ் / மாணவ
இயக்கங்களைக் கிணையாகக் கொண்ட முதலாவது சர்வதேச இஸ்லாமிய
வதாபனம்.

தொக்கங்கள்.

1. தொழிலின் அடிப்படையில் இஸ்லாமிய சேவை புரிவது
2. முஸ்லிம் வாலிவர்களையே இஸ்லாமிய ஒத்துணைக் கோட்பாடுகளை
நிலையாட்டி சமோதரத்துவத்தை வறுவூட்டி வளர்ப்பது
3. உலகிற்கு இஸ்லாத்தை அறிமுகப்படுத்துவது.
4. இஸ்லாமிய சமூகத்தை உருவாக்குவதற்கு மாணவரையும் வாலிவரையும்
சேர்த்து ஆக்கபூர்வமாகச் செயற்படுத்துதல்.
5. அகில உலக இஸ்லாமிய வாலிவ் இயக்கங்களையும் இணைத்து ஆதரவளித்து
ஊக்குவித்து, அவர்கள் மேற்கொள்ளும் ஆக்க பணிகளில் பரம்பர
உதவியும் ஒத்தாசையும் அளித்தல்.

சர்வதேச மாநாடு

உலக முஸ்லிம் வாலிவ் இயக்கம் மூன்று வருடங்களுக்கொருமுறை சர்வதேச
மாநாடு நடத்தும். இதுவரை அய்வாறான 5 மாநாடுகள் நடைபெற்றுள்ளன.
சஜ்தி அரேபியா நியாதிக் நான்கு மாநாடுகளும், கிணையாற்றெரிமாவில் ஒரு
மாநாடும் நடத்தப்பட்டன. உலகின் பல நாடுகளிலிருந்து பிரதிநிதிகள் பங்குபற்றினர்.
பொதுச் செயலகத்திற்கு உத்தியோகஸ்தர் தெரிவு செய்யப்படுவதோடு,
முஸ்லிம் வாலிவர்கள் பிரச்சினைகள்பற்றியும் கஷ்டுரைவாடகங்களும் நடைபெறும்.

தலைமைத்துவத்துக்கான பதிதீரியம் முஸ்லிம் வாலிவர்களுக்கு
வழங்கப்படுவதோடு, பிறநாடுகளிலும் இப்பதிதீரி தடைபெற ஒத்தாசை
புரியப்படுகிறது.

WORLD ASSEMBLY OF MUSLIM YOUTH

P.O. Box : 9104, Dammam, 31413 Str. No. 1

42, Mothlith Court, Tel: (03) 8425159 / 842516

Riyadh: Tel: (01) 4641669/3

Jeddah : Tel : (02) 6601878 / 72833

Madinah Munawarah Tel: (04) 8381824 / 32